

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knafljeva ulica 5
Uredništvo „Domovine“, Knafljeva ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din; Amerika letno 1 dolar. — Račun poštne hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Kmalu izide druga naklada letošnjih Vodnikovih knjig

Kdor jih še nima, naj se nemudoma prijavi

Pripravlja se druga naklada letošnjih knjig Vodnikove družbe. Zato je še čas za naročbo, za pristop k Vodnikovi družbi, ki za letnih 20 Din nudi letos pet knjig.

Za vsakogar je v teh lepih knjigah nekaj, kar ga bo zanimalo. Čitatelj, ki ljubi napeto snov, najde užitek ob romanu Pavla Breznika »Temni zvezdi«. Ta sodobna knjiga opisuje življenje znanstvenikov, dogodke, ljubezen, strah in poplah pred pretečo vojno in temno zvezdo vsemirja, ki nosi prebivalcem naše zemlje pogin. Kljub čudežnosti so vsi ti dogodki pisani tako, da učinkujejo resno in prepričevalno.

Čitatelj, ki mu ugajajo dogodki iz družabnega življenja inteligentov, bo užival v povesti priznanega pisatelja dr. Iva Šorlija. Iz romana bo spoznal bridko resnico, da je lepega in grdega, veselega in žalostnega, srečnega in nesrečnega na tem svetu vselej le polovica. Zato se knjiga imenuje »50%«.

Nad vse pa bo vsakomur všeč Vodnikova pratika. Poleg pratikarskega dela, seznama sejmov in ugank ima pratika kar 35 člankov priznanih slovenskih piscev, med njimi dve novelci. Poleg tega ima množico slik med besedilom in posebej še v bakrotisku. Ker je natisnjena na izredno finem papirju, so slike še posebno lepe, besedilo pa se lahko in prijetno čita. Uredil je pratiko dr. Pavel Karlin.

Mnogim čitateljem so pri srcu potopisi. Tem bo ugajala knjiga Davorina Ravljena »Pot k mrtvim bataljonom«. V nji povede pisatelj čitatelja na naš sinji Jadran, naše široko oko v svet in mu pokaže žrtve, ki so nam s krvjo in življenjem darovale vse to. Toda ne le Golgota, ampak tudi to pot navzgor v lepše življenje, vtiske, opazovanja, naravne lepote, ljudi in dogodke opisuje v lepem slogu in jeziku. Knjigo krasi šest ducatov slik v bakrotisku.

In slednjič peta knjiga — jubilejni knjižni dar Vodnikovi družini Vinka Bitenca »Zlati čevljički« s slikami inž. arh. Omahna. Knjižnica je prelepo darilo našim malčkom.

Prva naklada letošnjih Vodnikovih knjig, ki je bila tiskana v obsegu prijav do prvega decembra lanskega leta, je pošla v dveh dneh. Zdaj tiskajo tiskarniški stroji drugo naklado. Vsem onim, ki jim je lepa knjiga pri srcu in še niso naročili Vodnikovih knjig, pa tudi vsem poverjenikom pošilja Vodnikova družba zdaj poslednjič poslanico: Pristopite v vrste Vodnikovcev, zberite še nove člane! Letos sredi januarja lahko prejmete vseh pet zgoraj opisanih lepih, obsežnih in zanimivih knjig iz II. naklade. Ne pozabite našega opomina, zakaj zdaj je še čas, da si preskrbite za majhen denar knjige, ki jih boste navse veseli in Vodnikovi družbi zanje hvaležni. Pohitite torej s prijavi!

Popoldne je bilo predavanje zveznega predsednika g. Kuntare o angorskih kuncah. Dvorana je bila premajhna, toliko je bilo ljudstva, ki je z zanimanjem sledilo izvajanjem govornika. Sledilo je nešteto vprašanj o tej danes najbolj koristni pasmi kuncev in ni bilo ne konca ne kraja koristnega pojasnjevanja. Celo iz daljnih krajev so prišli zanimanci in je bila posledica tega predavanja tudi sklep ustanovitve dveh novih samostojnih društev za pospeševanje reje malih živali.

V Ljutomeru se zgradi zdravstveni dom

Ljutomer, januarja

Že pred leti so usmiljeni bratje iz Vrbja pri Žalcu začeli akcijo za bolnišnico v Ljutomeru. Nabralo se je precej denarja, pa tudi zemljišče za zgradbo je bilo že določeno. Vendar je vsa reč kmalu zaspala. Ker imamo državno bolnišnico v Murski Soboti in bolnišnico reda nemških vitezov v Ormožu, ni pričakovati, da bi Ljutomer v doglednem času tudi dobil bolnišnico.

V zadnjem času pa se je sprožila misel, da bi se tu zgradil zdravstveni dom, ki bi bil potreben tudi okolici, kjer je mnogo siromaščne in, so zdravstvene razmere slabe. Dokaz temu so pogosti pojavi griže v nekaterih krajih. Na prošnjo mestne občine se je že oktobra mudil v Ljutomeru šef Higijenskega zavoda g. dr. Pirc, da spozna krajevne razmere. Izjavil je, da je hiša ustanove dr. Gottweisa, tako zvani špital, za omenjene svrhe docela neprimerna, da pa je na drugi strani zdravstveni dom potreben. V njem bi naj bili nastanjeni naslednji oddelki: postaja za prvo pomoč, izolirnica za kužne bolezni, protituberkulozni dispanzer, šolska poliklinika, dispanzer za dojenčke, splošni zdravstveni ambulatorij, antivenerčni ambulatorij in javno kopališče.

Stavba bi stala do pol milijona dinarjev. Tudi denarna stran načrta ni neugodna. Predvsem je tu ustanova dr. Gottweisa (hiša v Ljutomeru in vinograd v Desniaku), ki predstavlja vrednost najmanj 80.000 Din, potem sklad za bolnišnico, nabran od usmiljenih bratov v znesku 80.000 Din. Prispevati pa bi morale tudi občine sodnega okraja, banovina in Higijenski zavod. Pred kratkim je inženir banske uprave pregledal in zmeril stavbišča, ki bi prišla za dom v poštev.

Pretepi in poboji brez konca in kraja

Ptuj, januarja

Ptujska bolnišnica sprejema dan za dnevom primene s hudimi poškodbami, ki izvirajo ali iz pretefov ali pa napadov podvžanih fantov. V kratkem času smo zabeležili kar dva uboja, kjer sta izgubila dva moža svoji življenji. Poročali smo tudi o fantovskem napadu v Kozmnoh, odkoder so v bolnišnico pripeljali dva naravnost razmesarjena mladeniča. Na novo leto pa je bila pri Sv. Tomažu veselica, katere se je udeležil tudi 24-letni posestnikov sin Kra-

Uspeh razstave malih živali v Trbovljah

Organizacija rejcev malih živali v dravski banovini lepo napreduje, kar je znamenje, da je naš mali človek začel z vso resnostjo misliti na samopomoč in osamosvojitve v teh hudih dneh brezposelnosti in posmanjkanja sredstev za vsakdanje preživljanje. To je pač danes prava pot k izboljšanju slabih razmer. Zelo delavno društvo Rejec malih živali v Trbovljah se tudi resno prizadeva izboljšati gmotne razmere našega rudarja in delavca v trboveljski kotlini.

V nedeljo 5. t. m. je priredilo že svojo drugo razstavo. Razstavljeni so bili angorski kunci in kanarčki v dvorani Fortejeve restavracije. Že dan pred otvoritvijo sta prispela v Trbovlje zvezna ocenjevalca gg. Kuntara in Kelnarič, ki sta ocenila uspehe in napredek naših trboveljskih rejcev. V nedeljo dopoldne je bila otvoritev ob navzočnosti številnega občinstva. Razstavo je otvoril predsednik Kamnikar. Pozdravili so razstavo tudi zvezni predsednik g. Kuntara, zvezni podpredsednik g. Kelnarič in zvezni tajnik in urednik lista »Rejca malih živali« g. Inkret. Razstavo sta obiskala med drugimi tudi g. König, odposlanec zagreb-

škega društva in g. Vovšek, odposlanec društva Rejca malih živali v Guštanju.

Vsa razstava je bila razdeljena na tri oddelke. V prvem so bili kanarčki in se je izmed 12 kolekcij kanarčkov odlikovala posebno ona g. Rateja Karla, ki je prejela zlato kolajno in diplomu. Dalje sta prejeli diplome kolekcija g. Lapornika Alojzija in kolekcija g. Cahuna Maksa. Posebej je bilo razstavljenih mnogo lepo izdelanih kletk za naše kanarčke, vse ročno delo g. Lapornika Alojza in g. Rateja Karla.

V drugem oddelku so bili razstavljeni angorska volna, kakor jo pridobivajo rejci Lapija. Prvo nagrado je odnesel angorski kunec g. Kamnikarja. Prav zanimiv je pa bil tretji oddelk, kjer je bila razstavljena angorska volna, kakor je pridobivajo rejci od svojih kuncev, potem v tvornici sprejena in barvana. Razstavljeni so bili tudi izdelki in razni vzorci iz angorske volne. Poleg tega so bile prav nazorno pokazane prehrana kunca, nega in vsa oskrba. Lični modeli so prikazovali, kako morajo biti izdelane kletke, da so primerne za naše bele angorce.

mar Martin iz Rakovcev pri Koračicah. Ko se je v družbi tovarišev ponoči vračal domov, je naletel na gručo drugih fantov, ki so se med seboj prepirali. Kramarjeva družba se je hotela prepirajoče družbe izogniti, a med tem je že nekdo skočil pred Kramarja in mu s silo zasadi nož globoko v levo stran prsi tik srca. Kramar se je nezavesten zgrudil na tla. Prenesli so ga v bližnjo hišo, mu rano obvezali in poklicali zdravnika, ki je odredil prevoz v bolnišnico, kjer so ugotovili, da je rana smrtonovarna.

Našteli bi lahko še vrsto takih žalostnih dogodkov, ki so se pripetile prav za praznike, ko nas vera poziva k miru in spravi. A prav na te praznike se na deželi popiva pozno v noč in se vrše krvavi pretepi. Ali res ni sredstva, ki bi napravilo konec temu sirovemu, naravnost zločinskemu divjanju. Naše časopise dan za dnevom poročajo o teh strašnih dogodkih, ki so sramota za naš narod. Podoželska inteligenca naj se zdravi in naj začne sistematično borbo proti posirovjenju, da ne bodo na deželi res odločevali samo alkohol, nož in kol. Zlasti je dolžnost duhovščine, da se z vso odločnostjo loti tega za naš narod važnega dela.

V zvezi s tem še poročamo, da je državno tožilstvo odredilo aretacijo šestih oseb zaradi suma udeležbe pri uboju pokonca Kureža Antona, posestnikovega sina iz Hadoš. Tako sedi v pujskih sodnih zaporih zdaj radi dveh ubojev 11 osumljenцев.

Politični pregled

V Washingtonu se je pretekli teden sestel kongres (to je poslanska zbornica in senat) k seji, na kateri je govoril predsednik

Roosevelt resne besede o položaju v Evropi.

Menil je, da nekatere velike evropske države nimajo dobre volje za mir. Mnogo evropskih držav, zlasti malih, je zadovoljno s tem, kar ima, in je pripravljeno živeti sosedu v prijateljskem sodelovanju. Vendar pa mora preprečiti živeti v bojazni, da danes ali jutri vdre neprijatelj na njihovo ozemlje. Glavna nevarnost so avtokratske vladavine, prežete z napadalnim duhom in brez smisla za mir. Narodi v teh državah so gotovo tudi

miroljubni, toda so prisiljeni slediti vsemu, kar jim diktirajo oni, ki imajo nad njimi avtokratsko oblast. H koncu je izrazil Roosevelt upanje, da bo kongres odobril njegovo stališče, to je, da mora ostati Amerika zmerom nevtralna, ako ne bo napadena. Po Rooseveltovem govoru je kongres obravnaval načrt zakona o ameriški nevtralnosti.

»Excelsior« piše, da je

v angleški javnosti čedalje večje gibanje za uvedbo sankcij proti Japonski.

Na zadnjem zborovanju angleške lige za DN je vplivni politik Georges Paysh grajal različno postopanje z Italijo in Japonsko. Češ »Ali je mikado, ki razkosava Kitajsko, manj kriv kakor Mussolini?« Ob splošnem odobravanju zborovalcev je pozval vlado, naj najprej prepove uvoz japonskega blaga v angleške kolonije in naj potem prevzame v ženevi pobudo za sankcije proti Japonski. V angleških političnih vrstah menijo, da bi Zedinjene države podpirale sankcijsko politiko proti Japonski.

Iz Pariza poročajo, da je

sklenjen vojaški dogovor med Anglijo in Francijo

Obe državi se obvezujeta, da priskočita za primer napada druga drugi na pomoč. Po časopisnih vesteh je dogovor sklenjen zlasti zaradi Italije in tudi Nemčije. Francija se je z njim obvezala, da bo že zdaj poslala pred Gibraltar svoje glavne pomorske sile, da bi moge v primeru spora z Italijo takoj nastopiti.

Pariški listi, med njimi tudi »Temps«, poročajo,

da med vodilnimi državniki Italije ni več one slege, ki jo je bilo opažati v začetku italijansko-abešinske vojne.

Najnovejša poročila maršala Badoglia so izražala celo v velikem fašističnem svetu resne pomisleke proti nadaljevanju sedanje italijanske politike. To je prišlo do izraza tudi na zadnji seji velikega fašističnega sveta, na kateri so nekateri govorniki opozarjali na nedogledne posledice, ki bi mogle nastati, če izide Italija poražena iz abesinske vojne. Velike pomisleke vzbujajo tudi

zahteve italijanskega vrhovnega poveljnika v Abesiniji Badoglia, naj mu pošljejo še 150.000 mož,

za kar bi bila potrebna nova mobilizacija. Spričo dejstva pa, da je v zadnjem času že ponovno prišlo do upora oddelkov, ki so bili namenjeni v Afriko, se boje, da bi moglo to izzvati nemire večjega obsega. Zlasti nekateri vojaški vodilni možje se zavzemajo za to, da se abesinska vojna čimprej zaključuje. Mussolini sam in njegovi tesnejši somišljeniki pa so odločno proti vsakemu popuščanju, kar je izzvalo veliko nerazpoloženje. Listi o tem ne smejo ničesar poročati, pač pa so morali objaviti izjavo, v kateri se zatrjuje, da vlada v velikem fašističnem svetu popolno soglasje.

Po vesteh iz Addis Abebe

na abesinskih bojiščih

zadnje dni ni bilo posebnih dogodkov zaradi praznikov, obenem pa tudi hudi naliivi preprečujejo večje vojaške operacije. Italijani poročajo, da so imeli na južni fronti večji uspeh. Da je ta vojna zahtevala od Italije doslej že hude žrtve, nam povedo številke ravnateljstva Sueškega prekopa, ki pravijo, da je do bojišča plulo skozi prekop 388 parnikov

s 35.697 ranjenci in bolniki

ki jih v italijanskih bolnišnicah v Eritreji in Somaliji sploh niso mogli zdraviti. Koliko je že smrtnih žrtev, ni znano. Prav tako ni znano, koliko ranjenih in bolnih italijanskih vojakov leži v eritrejskih in somalijskih bolnišnicah.

Veliko ogorčenje vlada v vsej Švedski, ker so

Italijani bombardirali bolnišnico švedskega Rdečega križa pri Dolu na južni abesinski fronti.

Ranjena sta bila dva švedska zdravnika. Ubityh je bilo 30 Abesincev in 50 ranjenih. V odgovor na to bodo Švedi poslali v Abesinijo novo, še večjo in še bolje opremljeno misijo švedskega Rdečega križa.

Ivan Slivnik:

Usodna žena

Viktor je odtrgal pogled od Beatrike. »Ne smeš me napak umeti, Sibila. Moj namen je bil seveda, da bi se veselil vaše družbe nekaj tednov.«

»Upam, da se vendar nisi premislil?« je vprašala hči kakor v tajnem strahu.

Zmajal je z glavo. »Ne, ne — narobe — morda ostanem delj, nego sem bil namenjen. Naveličan sem potovanja in rad bi se kje ustavil. Ali pa bom mogel ostati pod vašo streho delj nego nekaj dni, res še ne morem reči. Tvoja pastorka, draga Sibila, bi me utegnila imeti za vsiljiveca. Zato bo morda bolj umestno, da se naselim v hotelu.«

Beatrika je roteče vzdignila roke. »Tega mi ne smeš storiti, Viktor, Romana je žalibog res nekam malo gostoljubnega značaja. Mama ti je hotela na primer odkazati nekdanje sobe mojega očca, ki jih vendar nihče ne uporablja. Romana pa je ogorčeno ugovarjala. Zahtevala je odločno, da naj te nastanimo v teh preprostih gostinskih sobah. Ti se v njih seveda ne počutiš dobro, zato hočeš v hotel. Oh kako sovražim to Romano!«

Viktor Trtnik se je nasmehnil.

»Romana! Kako lepo, zvočno ime. Romana Severjeva! Kakor sodim po vajinem opisu, se to ime kaj malo prilega svoji nosilki. Nič mi ni bolj zoprnega od skope in malenkostno računajoče ženske. Ne bodi huda, Sibila, toda besede ti zdaj še ne morem dati. Najprej se moram seznaniti z gospodično

Severjevo. Ne vem, ali bom mogel prenašati njen značaj!«

»O, saj boš imel itak malo posla z njo! Razen pri obedih jo le redko vidimo. Skoraj ves dan sedi zunaj v tovarni pri svojih knjigah.«, je rekla Beatrika.

»Ti se pač slabo ujemaš s svojo popolistro, Beatrika?« je vprašal Viktor z nasmeškom, prisporejaje v duhu milobno porjavo svoje nečakinje k odurni osebi, kakršno si je bil naslikal Romano Severjevo po zlobnem opisu teh dveh simpatičnih dam.

Beatrika je globoko vzdihnila.

»Njen malenkostni, računajoči značaj mi je neznosen; prav gotovo da jo smatram za izpodležovalko. Ona edina je kriva, da je očem prezrl mamu v svoji oporoki. O, to ti je potuhnjena svetohlinka! V srcu sva druga drugi povsem tuji. Tudi ti jo spoznaš prej ali slej — še predboro! Naša največja nesreča je, da smdo takodvisni od nje.«

Viktor je pogledal gospo Sibilu. »Docela te pokojnik pač menda ni prezrl?«

»O, pač! Romana je gotovo vplivala nanj pred njegovo smrtjo. Midve z Beatriko sva bili takrat baš v kopališču. Ko sva se vrnili, je bil moj mož že mrtev. In v oporoki je bila imenovana Romana takorekoč za našo skrbnico. Ona je tudi zdaj edina voditeljica firme. Tako brezpogojno sem ji dana v roke, da ne morem vzdigniti pri blagajni niti beliča brez njenega dovoljenja.«

Viktor je zmajal z glavo. »To mora biti čudna oporoka. Ali je nisi poizkusila ovreči?«

»Ne, Govorila sem pač z notarjem, ki io je bil napravil. Toda rekel je, da bi bilo vsako pravljanje brezupno; on da mi svetuje,

naj se mirno pobotam s svojo pastorko«

»In to si storila?«

Gospa Sibila se je porogljivo zasmejala. »Oh, prej bi izšel iz skale vodo nego iz Rome belič, ki ga ni namenjena dati! Na mišlost in nemilost sem ji izročena z otrokoma vred, in lahko mi verjameš, Viktor, da je moje življenje v tej hiši hujše od mučeništva. Odvisnost od nje je res bridka usoda.«

Viktor je pomoloval svojo svakinjo, še bolj pa Beatriko. Nezaslišano se mu je zdelo, da se mora to ljubko in prelesto bistje podrežati osebi, kakršna je Romana Severjeva.

Dami sta ga nato pustili samega, da bi se preoblekel za h kosilu.

Poklical je slugo.

Kaluti-Baju so bili odkazali sobico nedaleč od gospe arjevih. Pojavil se je takoj Viktor mu je velel, naj izloži njegove kovčge in mu pomaga pri izločenju.

Nu, Kaluta, kako ti ugaja v tej hiši? Ali si dobro nastanjen?« je vprašal služabnika s tisto prijaznostjo, brez katere se ni nikoli obrnil do njega.

Indijec ga je odkrito pogledal s svojimi lepimi temnimi očmi. »Kaluta lepa soba, stanovanje dobro, sahib. Ta hiša zelo velika in lepa. Ima dve levi sahibi. Toda sluga pravi, prava gospa sedi v tovarni.«

»Tako, to tudi že veš? A plavalasi gospe ti ugajata?«

»Lepa plava miss, sahib, ima rože na ustnicah in solnce v očeh, toda rože in solnce niso prave. Kaluta zebe in čuti, da za sahiba ni dobro v tej hiši, je odgovoril sluga

*) angleško: gospodična.

Gospodarstvo

Tedenski tržni pregled

GOVED. Na mariborskem sejmu so bile za kg žive teže nastopne cene: debeli vol 2.50—3, poldebili vol 2—2.50, plemenski vol 2—3, biki za klanje 2—2.75, klavne krave debele 2—2.50, plemenske krave 1.50—2, krave za klobasarije 1—1.25, molzne krave 2—2.50, breje krave 2—3, mlada živina 2—3.25, teleta 3—4 Din. Mesne cene: volovsko meso I. vrste 8—10, II. vrste 6—8, meso od bikov krav, telic 4—6, telečje meso I. vrste 8—10, II. vrste 4—6, svinjsko-meso sveže 8—12 Din.

Vrednost denarja

Na borzah smo dobili v devizah (s pristojo premijo):

1 holandski goldinar za 29.73 do 29.87 Din;
1 nemško marko za 17.56 do 17.70 Din;
1 angleški funt za 215.41 do 217.47 Din;
1 ameriški dolar za 43.44 do 43.80 Din;
100 francoskih frankov za 289.31 do 290.75 Din;
100 češkoslovaških kron za 181.33 do 182.44 Din.

Avstrijski šilingi v privatnem kliringu so bili po 9.10 do 9.20 Din. Vojna škoda se je trgovala po 356 Din.

Sejmi

12. januarja: Ljutomer;
13. januarja: Krka, Nova Cerkev, Smarje pri Jelšah, Žerovnica;
14. januarja: Sv. Filip v Vračah;
17. januarja: Cerklje pri Kranju, Kapela pri Brežicah, Kostanjevica ob Krki, Kotredež, Petrovče, Slovenska Bistrica, Sv. Peter (Ljutomerski srez), Unec, Videm (Dobropolje), Železniki.

Drobne vesti

== Dva tečaja za vinogradništvo in sadjarstvo. V času od 1. marca do 30. novembra bo devetmesečni tečaj za vinarstvo, kletarstvo in sadjarstvo v banovinskih trsnicah in drevesnicah v Pekrah (p. Limbuš pri Mariboru) in pri Kapeli (p. Slatina Radenci). V tečaja se sprejemajo dobro razviti in zdravi mladeniči v starosti od 16 let naprej. Prednost pri spre-

jemu imajo sinovi kmečkih posestnikov in viničarjev. Gojenci imajo v zavodih brezplačno stanovanje in oskrbo. pridni in ubožni dobe razen tega še mesečni prispevek 30 Din za nakup šolskih potrebščin in drugih malenkosti. Lastnoročno pisani in s kolkom za 5 in 20 Din opremljeni prošnji se mora priložiti: krstni list, zadnje šolsko spričevalo, zdravniško spričevalo, navedeno spričevalo in izjava staršev (ali varuha) mladoletnikov, opremljena s kolkom za 2 Din, da dovoljuje oprostilo obiskovanja tečaja. Pravilno opremljene prošnje na, se izroče ali odpošljejo na poznejše do 10. februarja upravitelstvu enega izmed gori navedenih zavodov, v katerem želi biti vlagatelj prošnje sprejet.

== Celotni seznam izžrebanih obveznic Vojne škode. Avgust Pertot, uradnik Ljubljanske kreditne banke v Ljublan, je izdal v samozaložbi seznam vseh dosedaj izžrebanih obveznic Vojne škode nove emisije. Seznam stane 20 Din in se naroča pri založniku Avgustu Pertotu, Ljubljana, Gledališka ulica 13.

== Dražba kožuhovalne v Ljubljani bo 27. t. m. na velesejmu V neprilikah ki nam jih ustvarja sedanji težavni gospodarski položaj, so te dražbe še umestnejše in koristne še kakor kdakoli prej. Čim več tepega blaga se bo zbralo, tem ugodnejše bo vnovčenje lovskega pridelka Kdor ima kožuhovalno na, jo čimprej pošlje na naslov »Divja koža«, Ljubljana — velesejem.

== Gorenjski rejci malih živali izkušajo v skladu z najnovejšimi odredbami ministrstva za kmetištvo uveljaviti načrt pospeševanja rejce malih živali. V ta namen sklicujejo za dan 12. t. m. veliko zbiranje v prostote Bekslejeve gostilne v Kranju ob pol 10 dopoldne. Tam bo obenem tudi redni občni zbor. Rejci pridite!

== Društvo »Rejec malih živali« se je ustanovilo v Guštanju na novega leta dan Ustanovni občni zbor je vodil predsednik pripravljalec odbora Gutnik Martin, ki je v uvodu pozdravil poslanca g. Doberška in strokovnega tajnika zveze g. Inkreta iz Šenkovega turna. V poljudnem predavanju je obrazložil g. Inkret pomen rejce malih živali za malega človeka, ki naj nudi skromne dohodke našemu delavcu in malemu kmetu. Poslanec g. Doberšek je poudarjal vpliv rejce malih živali v vzgojem

ozirom in naglasil pomen samopomoči k izboljšanju današnjih razmer. Prečitana so bila pravila in sprejet društveni poslovnik, po katerem bo društvo delilo brezplačno živali med svoje člane, da nudi tako prvo pomoč na potrebnjšim. Pri volitvah je bil izvoljen za predsednika Gutnik Martin, za podpredsednika Krautberger Franc, za tajnika Vovšek Ivan, za blagajnika Jamnik Franc, za gospodarja Vovšek Viktor, za odbornike pa Kričevca Marija, Hötzel Felks, Šater Luka, Krivobradova Uršula, Lakovnik Franc, Jamšek Robert in Prikršnik Ivan. Društvo je sklenilo pristop k zvezi društev rejcev malih živali v Ljubljani Vabimo rejce iz Guštanj, Prevalj, Kotelj, Leš, Dobje vasi, Črne in Mežice, da sodelujejo z društvom.

DOPISI

SV. BARBARA V HALOZAH (Smrtna kosa). Nedavno nas je zapustil član sokolskega naraščaja br. Anton Šmigoc, po domače Kovačev. Kratka bolezen ga je iztrgala iz naših vrst. Bil je več let priden in vztrajen telovadec in ga bomo težko pogrešali. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Ob odprtem grobu mu je govoril v slovo župnik g. Grobler, v imenu Sokola na se je poslovil od njega br. Anton Korenjak. Domači pevci so mu zapeli žalostinko. Bodi mu zemljica lahka!

Domače novosti

* Proslava rojstnega dne naše kraljice Marije v Bukarešti. Na rojstni dan Nj. Vel. jugoslovenske kraljice Marije 9. t. m. priredi jugoslovski poslanik v Bukarešti svečan sprejem, ki bodo nanj povabljeni vsi člani rumunske vlade in drugi odličniki. Ta dan priredi deveti konjeniški polk kraljice Marije v Konstanci kakor vsako leto svečanost v cerkvi, nastop čet, vojaške dirke in druge vojaške prireditve. Ob 17. bo pa svečan sprejem v oficirskem domu v Konstanci.

* Nj. Vel. kralj za zimsko pomoč. Nj. Vel. kralj Peter II. je daroval 100.000 Din kot svoj prispevek za podpore bednim v času zime. Z denarjem razpolaga odbor za zimsko pomoč.

v slikovitem jeziku svoje domovine. Nujno in roče je jel prigovarjati gospodarju iz dna svoje zveste vdanosti do njega, zakaj njegov krepki prirodni nagon je slutil, da preti Viktorju nevarnost.

Viktor aieitēdpsē mihwy mihwy mihwy Viktor pa je smehljaje zmajal z glavo.

»Ti vidiš strahove o belem dnevu, moj dobri Kaluta!«

Indijec je najprej pobesil oko na prstan čudne oblike, ki ga je nosil na desnici, nato pa je dvignil pogled h gospodarju.

»Poslušaj Kaluta, sahib!«

Viktor se je spet nasmehnil.

»V Jugoslaviji sva, Kaluta, ne v tvoji domovini. V evropski hiši je človek varen, in ni se mu treba bati temnih nevarnosti.«

»Črni duhov je povsod dovolj. Toda Kaluta čuva svojega sahiba.«

S temi besedami je Kaluta-Baj pomiril svoje nejasne slutnje.

Viktor je bil med tem dovršil toaleta. V brezhibnem smokingu je odšel iz sobe, ter krenil doli, v salon.

Medtem se je bil vrnil Janko. Od razgovora, ki ga je imel z Romano pred nekaj dnevi, je bil zelo izpremenjen. Toda niti mati niti sestra nista opazili te izpremembe. Ni jima ostajalo časa niti veselja, da bi se bili toliko zmenili zanj.

S čustvom, da je doživel nekaj prelestnega, je bil odšel od Romane, čeprav se je čutil tudi ponižanega. Njegova blodna mladeniška duša je bila našla vodilno zvezdo, h kateri je mogel povzdigovati oči ter jo občudovati.

In to, da se je zdelo Romani vredno spraviti ga k zavesti in se je trudila zanj ter ga

sprejela pristrčno in dobrotno kakor, še nihče nikoli, ga je povišalo v lastnem spoštovanju in mu dalo vrednost, ki je ni hotel zapraviti, bilo mu je v oporo. In kako zelo je potreboval takšne opore, se je zavedal šele zdaj.

Ko je pozdravil strica Viktorja, je storil to povsem drugače, nego je bila sicer njegova brezbržna in neotesana navada. Vedel se je svobodno in neprisiljeno, hkrati pa tudi vse bolj umerjeno in moško nego doslej.

Viktor mu je pristrčno odzdravil. Janka je družila z njim očitno jaka rodbinska podobnost. Bil je živa slika svojega očeta. In Viktor je ljubil rajnkega popolibrata od srca. Nehote je prenesel zdaj vse to čustvo na njegovega sina. Z radostjo je opazil v nečakovih očeh samozavestno odločnost, kakršne oče ni imel.

Pokramljal je z Jankom živahno in iskreno ter se ukvarjal z njim tako dolgo, da je postala Beatrika nestrpna. Zato se je vmesala nazadnje v razgovor in priklenila Viktorja s svojim koketiranjem tako, da ni videl kmalu več ničesar razen nje.

Ko je Janko pozdravil strica, je teklen gor v svojo sobo, da bi se naglo preoblekel za k jedi. Njegova soba je ležala Viktorjevi malone nasproti. Na dolgem mostovžu, tik nasproti sobam svojega gospodarja, je slovel s prekrizanimi rokami Kaluta-Baj v dostojanstveni pozi. Janko je osuplo pogledal slikovito tujo prikazen. Obstal je pred Indijcem ter ga pomeril z očmi.

»Kdo ste?« ga je vprašal po nemško.

Indijec je razumel pomen teh besedi.

»Kaluta-Baj je sluga sahiba Trtnika,« je odvrnil v polomljeni angleščini.

To je navdalo Janka s silnim zanimanjem. Razvil se je med njima pomenek, ki seveda ni bil lahek, ker se je Janko težko izražal v angleškem jeziku. Kaluta, ki je po svoje gladko brbljal angleščino, je postal mahoma kaj zgovoren.

Tako je Kaluta zvedel, da je Janko nečak njegovega sahiba, in ker ga nagon pred njim ni svaril kakor pred plavalaso mis sahib, mu je povedal marsikaj. Pripovedoval je o tistem lovu na tigre, ko mu je sahib otel življenje, ter navdušeno govoril o pogumu in hrabrosti svojega gospodarja, ki je rešil tudi smrtno ranjenega mladega Nemca iz tigrovih krempljev, ne meneč se za lastno nevarnost. Kaluta je zavihal široko rokave svoje obleke ter pokazal Janku stransko brazgotino, ki jo je bil pustil opasni doživljaj na njegovi mišičasti roki.

Janko je pozabil vso svojo naveličanost. Z bleščečimi očmi in zastajajočo sapo je poslušal zgodbo o lovski prigodi.

Ko je Kaluta končal, je rekel Janko živahno: »Še mnogo mi hoste morali pripovedovati. Kaluta-Baj, kadar bom utegnil.« To rekši se je poslovil od Indijca in mu krepko stisnil roko.

Tujec pa je zadovoljno gledal za Jankom. Ko je stopil mladenič k njemu, je bil pogledal Kaluta-Baj na čudni prstan na svoji desnici.

»Mladi sahib ima poštene oči in pošteno srce,« je rekel sam pri sebi.

Ko se je Janko vrnil k ostalim, je prino vedoval z bleščečimi očmi o svojem srečanju s Kaluta-Bajem.

* **Tisoč novih osnovnih šol v desetih letih.** Po službenih podatkih šteje Jugoslavija 8300 osnovnih šol. Pred 10 leti jih je bilo samo okrog 7300, tako da se je njihovo število v zadnjih desetih letih pomnožilo za tisoč. V primeri z drugimi državami ima Jugoslavija še zmerom pre malo osnovnih šol, ker pride pri nas ena šola na 1750 prebivalcev, med tem ko pride v državah severne in zapadne Evrope ena šola na 500 prebivalcev. Osnovne šole obiskuje okrog 1.300.000 otrok. Ker je v Jugoslaviji skoro dva milijona otrok v starosti med sedmimi in 14 leti, je iz tega razvidno, da je vedno še preko 600.000 otrok v šolski starosti, ki ne hodi v šolo, tudi če odštejemo otroke pod 14 letom, ki obiskujejo srednje, meščanske in druge slične šole. Šolsko vprašanje torej v naši državi še daleč ni zadovoljivo rešeno.

* **Število slovenskih odvetnikov narašča letno.** Po podatkih Odvetniške zbornice je bilo ob koncu leta v Sloveniji 249 odvetnikov. V Ljubljani jih je 83, tako da pride na 1000 prebivalcev Veške Ljubljane že en odvetnik. Maribor šteje 41 odvetnikov. V Celju posluje kar 24 odvetnikov, v Novem mestu jih je samo devet. Prav toliko jih je tudi v Ptuj, kjer je le sedež sreskega sodišča. Murska Sobota ima štiri, Lendava pa tri odvetnike. Lani je tudi v odvetniških vrstah kosila smrt. Umrli so v Mariboru dr. Karel Koderman, v Ljubljani dr. Dragotin Tršo in dr. Henrik Tuma, v Murski Soboti pa dr. Slavko Vesnik.

* **Pristanek angleškega, v Abesinijo namenjenega letala.** Zaradi goste megle je moralo pristati najprej na novosadskem, potem pa na beograjskem letališču veliko letalo angleškega Rdečega križa, s katerim potujejo general Rdečega križa Felaut in njegovi spremljevalci v Abesinijo. V Novem Sadu so bili Angleži gosti poveljnika našega letalstva, v Beogradu pa našega Rdečega križa. Obiskali so tudi angleškega poslanika. Iz Beograda so naslednji dan odleteli v Atene, pot pa jih vodi preko Aleksandrije v Addis Abebo.

* **Nov načelnik zavoda za pospeševanje zunanje trgovine.** Minister za trgovino in industrijo je imenoval šefa za nadzorovanje izvoza živine dr. Milutina Petrovića za vršilca dolžnosti šefa zavoda za pospeševanje zunanje trgovine.

* **Smrt uglednega pravika.** V nedeljo zvečer je za zmerom zatisni oči eden izmed naj-

uglednejših ljubljanskih odvetnikov g. dr. Fran Tekavčič. Pokojnik je eden izmed onih starih slovenskih pravnikov, ki so oblikovali slovenski pravniški jezik in nam že v prejšnjem stoletju pomagali dvigati našo sodno upravo na dostojno višino. Dr. Fran Tekavčič je bil doma iz Mokronoga, kjer je dovršil ljudsko šolo in študiral nato gimnazijo v Ljubljani. Pravne študije je dovršil na Dunaju in bil vpisan l. 1893 v imenik odvetnikov v Ljubljani. Takoj spčetka je kazal veliko zanimanje za delo v Odvetniški zbornici in je bil dolga leta njen odbornik. Dr. Tekavčič je izvrševal odvetniško prakso do predlanskim. Ob koncu leta 1933. je stopil v pokoj. Že dalje časa ga je mučila huda bolezen, ki ji je zdaj v svojem 74. letu podlegel. Bodi plemenitemu pokojniku ohranjen najsvetlejši spomin, žalujočim sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

* **Vdova po pisatelju Zbašniku je preminila.** Ni še minilo leto dni, odkar je umrl dvorni svetnik in pisatelj dr. Fran Zbašnik, že mu je sledila v večnost njegova življenjska družica ga. Tilka Zbašnikova. Umrli je na praznik sv. Treh kraljev. Bolehala je na pljučih in zato so ji zdravniki svetovali, naj se gre zdraviti na Golnik. Toda njeno zdravje je vidno pešalo. Z Golnika se je vrnila v Ljubljano, kjer je v starosti 70 let mirno doživljala. Pokojna gospa je bila doma iz Kamnika, kjer se je ž njo seznanil dr. France Zbašnik in se oženil z njo. V zakonu se jima je rodil sin, ki je umrl še zelo mlad, in od takrat je gospa Tilka posvetila vse svoje delo bližnjemu v korist. Bila je članica in odbornica raznih naših človekoljubnih in narodnih organizacij, a zlasti jo bo pogrešalo Kolo jugoslovenskih sester. Časten ji špomin!

* **Smrt originalnega koroškega Slovenca.** Zadnji »Koroški Slovenec« je posvetil nekaj vrstic v spomin 78-letnega Ožbeja Jamnika, krojača in mežnarja železniške podružnice. Mož je opravljal mežnarsko službo 45 let. Svoje opravke v cerkvi je točno beležil in tako je iz njegovih beležk razvidno, da je sodeloval pri 731 krstih, 126 porokah in 582 pogrebih. Ko je bil pred leti odlikovan z zaslužno kolajno, se je okrog prijubljenega starčka zbrala vsa župnija. Tudi na njegovi zadnji poti so ga spremljali vsi vaščani.

* **Kongres čebelarjev.** Nedavno je bil v Vrbasu kongres čebelarjev, na katerem se je

zbralo nad 250 čebelarških odposlancev. Sprejeta je bila obširna resolucija, v kateri zahtevajo čebelarji čebelarški zakon ter prosijo državo, naj bi jih podprla s tem, da bi se sadilo za čebelarstvo koristno drevje in da bi smeli čebelarji pasti svoje čebele v državnih gozdovih. Zahtevajo obvezno organiziranje čebelarjev, nadzorstvo nad organiziranimi čebelarji in znižanje prevozne tarife za med. Prihodnji kongres bo v Novem Sadu.

* **Ženska bolnišnica v Ljubljani ima nezadostne prostore.** Na porodniški oddelku državne bolnišnice za ženske bolezni v Ljubljani je bilo lani sprejetih 2106 nosečih žen. Porodov je bilo 2021 (za 143 več kakor leta 1934., za 965 več kakor leta 1925. in za 1208 več kakor leta 1920.). Tako ogromnemu številu porodnic je bilo mogoče preskrbeti prostor v bolnišnici le na ta način, da se je odvezal prostor ginekološkim bolnicam in da so otročnice po večini že sedmi dan po porodu odhajale iz bolnišnice. Pri porodnicah je bilo izvršenih 261 večjih porodniških operacij (20 cesarskih rezov, 7 prerezov sramnega stika, 33 obratov in tako naprej). Od porodnic je umrlo sedem v zavodu, ena pa po transportu na dom. Umrljivost porodnic v zavodu je torej znašala 0,35%, to je daleč pod povprečjem zadnjih 10 let. Mrtvorojenih otrok je bilo 62, umrlo pa jih je 73. Odstotek mrtvorojenih je najnižji v zadnjih 15 letih, odstotek umrlih novorojenčkov pa je nekoliko pod povprečjem zadnjih 10 let. Iz porodnišnice je bilo zdravih odpuščenih 1922 novorojenčkov. Po spolu je bilo 1094 dečkov in 963 deklic. Dvojčki so se rodili 36krat. Na ginekološki oddelku ženske bolnišnice je bilo sprejetih 1846 ginekološko bolnih žen. Umrlo jih je 38, od teh 16 za rakom in 10 za posledicami splava. Izvršenih je bilo 1117 ginekoloških operacij, med njimi 196 prerezov trebuha. V letu 1936. bo ženska bolnišnica pred hudimi nalogami. Navalu porodnic je že komaj zadostovala. Boda bo v prihodnjem letu še povečala število žen, ki bodo iskale pomoči v bolnišnici. Tako bo skrb za postelje eno izmed najtežavnejših vprašanj, a druga huda briga bo, kako preprečiti nastopanje okuženj sprito nezadostnih prostorov. Ljubljanska ženska bolnišnica nujno kliče po razširjenju in dolžnost odločujočih činiteljev je, da se tega vprašanja resno lotijo. Gornje številke so zadosten dokaz, da odlašanje kljub splošni gospodarski stiski ni na

»To ti je imeniten človek, stric Viktor. Pravil mi je, kako sta lovila tigre in si mu rešil življenje. Res hrabro si se postavil zanj.«

Viktorjevo čelo je zardelo. Nič ni rad slišal pohvale.

»Zelo moraš biti pogodu Kaluti. On drugače le nerad zaupa ljudem; molčeče je in onrezen. Samo takšni, ki so mu zelo simpatični, se morejo pohvaliti, da jih je spoznal vrednim daljšega pomenka.« se je pošalil.

Toda Beatrika je bila slišala bratove besede in je takoj spet potegnila vajeti razgovora k sebi. »Oh, Viktor, o tem lovu na tigre mi moraš obširno pripovedovati!« je vzkliznila in koprneče zavila oči.

Tisti hip pa je poklical zvonec h kosilu. Vstopil je sluga ter odprl duri v obednico na stežaj. Ko so stopili vanjo, se je nakažala med nasprotnimi vrati Romana Severjeva.

Oblečena je bila v preprosto, a izbrano temnovišnjevo obleko brez vsakega nakita. Samo gladka zlata igla je sklepala haljo pod vratnim izrezkom.

Viktor Trtnik je ves osupel pogledal to ljubko in plemenito pojavo, ki mu je mirno in ponosno stopila naproti. Ko jo je gospa Sibila predstavila: »Moja pastorka Romana!« — se je zdel cel nejeverni Tomaž. Radovedno sta se pomerila z očmi. Viktor Trtnik si je bil naslikal Romano povsem drugače. Težko se je odločil verjeti, da naj bo to fino dekle s simpatičnim obrazom in umnimi, dobrimi očmi pastorka njegove

svakinje, ki sta mu jo bili naslikali dami v tako odurnih barvah.

Romana pa je zrla s čudno tesnobo v oči Viktorja Trtnika, v njegov zanimivi in značilni obraz. Čigar izrazitih črt ni zakrivala brada. Prešinila jo je gotovost, da stoji pred njo cel mož, ne puhleč, kakor si je predstavljala svaka gospe Sibile, ampak jaka in imponujoča osebnost. In še nekaj drugega ji je spreletelo dušo. »Ta mož bo tvoja usoda!« je rekel notranji glas...

V veliki obednici je stala okrogla miza, pogrnjena za pet ljudi. Razvrstili so se: Janko se je takoj postavil k Romani ter sedel k nji. Viktor je dobil mesto med gospo Sibilo in Beatriko.

Romana je takoj videla, da Beatrika koketira z gostom. Spomnila se je, kako je gospa Sibila priporočila hčeri, naj vpiše strica med svoje morebitne snubce. Zdelo se je da se nahaja Beatrika že sredi boja za njegovo srce.

Ko je Romana to opazila, je začutila v srcu razločno bol. Skrival se je ozrla na Viktorja, da bi videla, kako se ga dojmi to koketiranje. In opazila je, da je že ves omamljen od lepih Beatričinih oči.

Tedaj se ji je storilo žalostno kakor še nikoli v življenju.

Enkrat med obedom je srečala njegove temne oči, ki so se zvedavo upirale v njene. Z muko in nejevoljo je začutila, kako ji je od njegovega pogleda šinila kri v obraz. Toda ni se zavedala, da ni bila še nikoli tako lepa in mična kakor v tej svoji mučni zadetgi.

Viktor je za nekaj hipov kar pozabil paziti na Beatričino čebljanje. Nehote se je moral ukvarjati z Romano Severjevo. Zanimala ga je silno, morda zato, ker ni mogel razumeti, kako naj bi se skrivala v tako prijetni in skladni vnanjosti tako grda, malenkostna duša.

A dolgo se ni mogel vdajati temu premišljevanju. Beatrika mu ni dala časa. Nagajala ga je, naj ji pove, kako je rešil indijskega slugo iz tigrovih krempljev.

Viktor je bil izmed tistih ljudi, ki neradi govorijo o svojih dejanjih. Zato je poročal o dogodku, ki se ga itak ni spominjal z veseljem, le kratko in stvarno, prikrivaje po možnosti svojo zaslugo.

Toda računal je brez Janka. Fant je pogledal Viktorja s svetlimi očmi.

»Naizanimivejšega pa ne poveš, stric Viktor. Kaluta-Baj mi je razložil vse to dosti obširneje.«

Viktor se je nasmehnil. »Moj vrli Kaluta je pripovedovalec, ki ga odlikuje bogata domišljija. On olepšuje vse; res je škoda na daljine besede o tej malenkosti.«

Toda Janko se ni dal ugnati. »Ne, ne, stric Viktor, tako poceni mi ne uideš! Kaluta-Baj je pripovedoval čisto preprosto, kako je bilo, in pri tem tako nazorno, da sem videl vse kakor z lastnimi očmi. Zato hočem povedati, kako je bila stvar v resnici, to je, kaj pravi tvoj indijski sluga.«

In z žarečimi lici je povedal lovsko prigodo, kakor se je bila res zgodila. Ko je osvetlil stričev pogum in zaslugo, je zardel Viktor liki mlado dekle.

(Dalje prihodnjič)

mestu, saj je za narodno blagostanje prvi pogoj narodno zdravje.

* **Odstop glavnega tajnika delavskih zbornic dr. Topalovića.** Glavni tajnik delavskih zbornic dr. Živko Topalović je podal, kakor je to že pred tedni napovedal, ostavko na svoj položaj, ki ga je zavzemal 10 let. Sedaj se namerava posvetiti delu za obnovo socialistične stranke.

* **Odgovornost premogovnika za poškodbe hiš nad rovi.** Pred okrožnim sodiščem v Ljubljani se je letos pričela zanimiva civilna razprava, ki ima v načelu rešiti vprašanje odgovornosti Trboveljske premogokopne družbe v primeru zemeljskih udorov nad rudniki, ki ogražajo domačije in posestva. Posestnika, upokojena rudarja Valentin Grčar in Alojzij Jerman iz Podkrajja pri Zagorju sta vložila odškodninsko tožbo proti družbi. Vsak zahteva okoli 90.000 Din odškodnine. V tožbi sta navedla, da sta se njuni hiši domala porušili in da so nastale večje razpoke na parcelah zaradi rudarjenja, to je zaradi del v rudniških rovih, ki teko pod njunimi posestvi. TPD je ugovarjala odškodninskim zahtevam, da dela v rudnikih niso imela prav nobenega vpliva na poškodovanje hiš, poslopij in zemljišč. Vršili so se mnogi sodni ogledi. Zaslišana sta bila kot strokovnjaka izvedenca vseučiliški profesor inž. Gostiša in docent dr. Nagode. Njuni mnenji sta si nekoliko nasprotovali. Bistveno je bilo, da se dokaže vzročna zveza med poškodbami in rudarjenjem. Predsednik civilnega senata g. Adolf Hudnik je izdal vmesno sodbo, ki obsega nad 26 s strojem pisanih strani. Vmesna odoba pravi, da smatra sodišče vzročno zvezo med rudarjenjem in poškodbami hiš za dokazano. Razvila se bo zdaj nadaljnja pravda o tem vprašanju. Končno in načelno sodbo o tem vprašanju bo pa izrekel stol sedmorice v Zagrebu in njegova sodba bo pozneje tvorila podlago za odškodninske tožbe. Razprava bo naibezna trajala vsaj še tri leta.

* **V Dubrovniku so se solnčili.** V nedeljo so imeli v Dubrovniku v Dalmaciji izredno lep, topel in solnčen dan. Kopališča so bila polna kopalcev, ki so se ves dan solnčili na pesku in kopali v morju.

* **Glavna bratovska skladnica v Ljubljani** opozarja iz zavarovanja izstopiše rudarje, da se glede očitovanja nadej in pokojninskega zavarovanja strogo ravna po predpisih člena

50. skladničnih pravil. Priznalnino letnih 20 Din. je plačati v predpisanem roku ali pa pravčasno prositi za odlog plačila. V Jugoslaviji bivajočim zamudnikom, ki so v zaostanku s priznalnino za leto 1935., in v tujni bivajočim rudarjem, ki priznalnino še niso poravnali, je za območje glavne bratovske skladnice ljubljanske podaljšani rok za vložitev tozadevne prošnje do 1. februarja. Kasneje došle prošnje se ne bodo več upoštevale.

* **Smrt dveh uglednih mož.** V Radovljici je umrl v starosti 66 let tamošnji lesni trgovec g. Vinko Resman. Po poklicu usnar si je pokojni g. Resman s prdnostjo ustvaril močan gospodarski položaj ter je spadal med najmočnejše gospodarske veljake Gorenjske. Bil je pristaš bivše klerikalne stranke. — V starem trgu pri Ložu je umrl g. Ivan Benčina, posestnik in trgovec. Bil je ugleden mož, znan daleč

* **Važno za upokojeence.** Finančni minister je izdal v razlago določbe člena 7 zakona o proračunskih dvanaestih za leto 1935-36. tale sklep: 1. Državni in samoupravni osebni upokoenci sploh ne morejo biti zaposleni pri državi ali državnih podjetjih ne glede na to, ali se jim nagrada izplačuje v breme proračunskih kreditov ali v breme skladov ali izven proračunskih sredstev in ne glede na to, ali se odredijo pokojnini za dobo, ko bi bili v službi države. 2. Počenši s 1. januarjem letos preneha veljavna pojasnila finančnega ministra št. 15.274 z dne 7. aprila l. 1933 in odloka št. 53.240 z dne 5. decembra l. 1932

* **Kmetijska eksportna zadruga v Mariboru pred sodniki.** Čitatelem je še v spomina polom Kmetijske eksportne zadruge v Mariboru. Zaradi nepoštenega delovanja trojice Kristofiča, Kende in Žunkoviča je bilo na tisoče ljudi ob lepe denarce. Leta 1932 je dala banska uprava zapreti poslovne prostore zadruge ter uvedla konkurzno postopanje. Triperesna detelja pa se je med tem časom preselila v Zagreb, kjer je ustanovila slično podjetje »Fidnost«, s pomočjo katere je opeharila mnogo Hrvatov. Vsa trojica je prišla za zamrežena okna. Mate Žunkovič je umrl že v preiskovalnem zaporu. Kenda in Kristofič pa sta prišla v Zagreb pred sodnike. Kristofič je dobil tri, Kenda pa štiri leta robije. Kazen je potem višja instanca obema zvišala. Oba sta prišla v kaznino v Lepoglavi. Kristofiča je pred mesecem zadela milost amnestije, vendar ga

niso izpustili, ampak obdržali kar v preiskovalnem zaporu. Kenda pa še mora nekaj odsedeti. Med tem je mariborsko sodišče odredilo proti obema in še proti zasebnemu uradniku Ivanu Volfondu razpravo zaradi delovanja pri Kmetijski eksportni zadrugi. Kristofiča in Kendo so že privedli v Maribor in je razprava razpisana za 13. januar.

* **Zaradi žalovanja za očetom je umrl.** Na zagorskem pokopališču so položili k večnemu počitku g. Roberta Rančigaja, posestnika, trgovca in gostilničarja v Toplicah. Na videz tako zdravega moža je ugonobila žalost. V nedeljo 29. decembra so pokopali njegovega 80-letnega očeta Ivana Rančigaja. V družini so se bili pripravljali na praznovanje očetovega in materinega visokega življenjskega jubileja in na 50-letnico sina Roberta. Očetova smrt je sina tako potrla, da je dan po pogrebu padel v nezavest. Zdravnik mu je dal injekcijo in naslednji dan je že delal v trgovini Zvečer pa se je spet zgrudil. Zadel ga je srčna kap. Žalostna vest o njegovi smrti se je naglo razširila po kraju in okolici, zakaj Robert Rančigaj je bil vsepovsod čislán in priljubljen. V tujni se je izučil in izveščal za strojnika in je bil potem zaposlen pri TPD. Služboval je do svoje upokojitve leta 1926. Leta 1919 se je poročil s trgovčevno vdovo go. Marijo Mandljevo, ki pa je umrla že leta 1928. V javnem življenju se je požrtvovalno udeleževal. Deloval je v raznih naprednih društvih, zlasti pa pri Sokolu in med pevci. Pri vseh akcijah za podpiranje brezposelnih delavcev in drugih siromakov je sodeloval radodarno. Možja kremenitega značaja in dobrega srca bodo ohranili v blagem spominu!

* **Nesreča mladega delavca.** Ljubljanski reševalci so bili te dni telefončno pozvani na pomoč v Četež pod Turjak, kjer se je nevarno ponesrečil 26-letni delavec Anton Ahčin. Pri podiranju dreves je padla težka bukev nanj in mu natila lobanjo. Nesrečnež je krvavel iz ust in ušes in so nezvestnega prepeljali v bolnišnico

* **Smrt pod vlakom.** Nedavno se je vračala v Koprivnico lokomotiva z madžarske postaje Gyekenese. Blizu postaje Drnje je prav tedaj hotel preko proge 13-letni Ignac Gorenčar iz Peteranca in po nepojasni nem naključju padel na progi. Preden je mogel spet vstati, je že zapelala lokomotiva čezeni in ga usmrtila.

DOMA

Ko je časih prišla s takimi mislimi k materinemu ležišču, ji je postalo tesno in nekaj neznanega ji je stisnilo srce.

Ko je nekega večera spet tako premišljala ob materinem zglavju, je iznenada začutila, da ji je mati stisnila roko.

»Kaj bi pa rada, mamica?« io je hitro vprašala.

»Govoriti moram še s teboj,« je bolnica tiho odvrnila. »Perina, ura mojega slovesa, ura poslednjih besed je prišla...«

»O, mamica...«

»Ne segaj mi v besedo, hčerka, in dobro me poslušaj. Moji trenutki so šteti. Dobro čutim to. O, kako rada bi še dolgo molčala, da te ne bi spravila v obup, toda ne smem več, da me ne bo smrt prehitela. Slaba mati bi bila, če ti ne bi vsega povedala.«

Utihihnila je, da je prišla spet do sape in zbrala svoje blodne misli. Naposled pa je rekla:

»Ločiti se bova morali, Perina...«

Perina je zaihtela, čeprav se je trudila, da bi zadržala solze.

»Da, hudo je, otrok moj, — in vendar je morda bolje, če boš sirota. Če bi prišli obe v Maraucourt, bi naju morda zavrnili, če boš pa prišla sama, boš vendar našla usmiljenje...«

Spet ji je opešal glas. Šele čez dolgo je lahko znova nadaljevala:

»Ko mene ne bo več, boš morala pokazati moje in svoje listine. V mojem žepu

so, zavite v svileno ruto. Toda izročiti jih ne smeš nikomur, zlasti ne mojega poročnega lista, ki je zate važnejši kakor krstni list. Potrebovala ga boš še nekoč. Nauči se ga na pamet, če ga morda zgubiš. Ali si si dobro zapomnila to, kar sem ti povedala?«

»Da,« je med solzami potrdila Perina. »O, mamica, ne bodi...«

»Zelo nesrečno, zelo zapuščeno se boš čutila, ko me ne bo več, toda živeti se boš moral v to, otrok moj... Ko ne boš imela več opravka v Parizu, odpotuj takoj v Maraucourt. Če boš imela še dovolj denarja, z železnico, drugače pa peš. Ali mi to obljubiš?«

»Da, mamica...«

»Še nekaj ti moram položiti na srce, je dejala potem mati tako tiho, da je Perina njene besede bolj slutila kakor razumela. »Saj že niti ne vem več, kaj sem ti rekla. Čakaj...«

Čez nekaj časa je nadaljevala:

»Da, tole še... Prišla boš v Maraucourt... Ne smeš kar iti k svojim sorodnikom in tam jadicovati. Nimaš pravice do tega. To, kar ti bodo dali, si moraš sama priboriti, gledati moraš, da te bodo vžjubili zaradi tebe same, ne pa zaradi tvojega očeta. Le od tega je odvisen tvoj uspeh. Upam pa... da boš žela ljubezen, tam, kjer sem jaz žela samo sovrastvo... Potem bo tvoje nesreče in tvoje trpljenja za zmerom konec...«

Sklenila je roke in pogledala kvišku, kakor bi se bila zastrmela v nekaj neizmerno lepega.

»Srečno te vidim... Srečno... Hvala

Bogu, da bom umrla v tej veri... in z zavestjo, da me boš ubogala...«

Kakor bi bila molila je izgovorila te besede.

Za trenutek se je dvignila, kakor bi bila hotela vstati, potem pa je zdajci omahnila nazaj. S težavo je lovila sapo.

Perina je nekaj trenutkov počakala, ko pa je videla, da se mati ne gane, je šla ven. Vrgla se je v travo in se razjokala.

Tako jo je bolelo srce, toda nekaj ji je reklo, da matere ne sme pustiti same. Zato se je čez nekaj časa vrnila v sobo.

Tam pa je že stala grofica pri postelji in jokala.

Plašno je stopila Perina bliže. Zdajci ji je vzdrhtelo srce in kriknila je.

Obraz njene matere je bil pokrit z rjuho in ob njenem zglavju je gorela sveča.

Uboga bolnica je bila dotrpela...

ŠESTO POGLAVJE

Sirota.

Duhoven, ki je opravil pogrebne molitve, je šel in Perina je ostala sama ob grobu. Tedaj jo je grofica, ki je ni marala pustiti same, prišla za roko, in ji rekla:

»Z menoj pojdi, otrok...«

»O, gospa...«

»Vstani! Moraš iti z menoj,« je resno ponovila grofica in jo potegnila k sebi.

Nekaj časa sta hodili, ne da bi bila prišla Perina prav k zavesti. Sirota nj prav nič vedela, kaj se godi okoli nje in kam gre. Vse njene misli, vse njeno srce je ostalo pri mrtvi materi.

* **Otrok se je zadušil v dimu.** Tragična smrt je zadela 2-letno Režiko Kurbusovo v Spodnjem Jakobskem dolu. Deklici je umrla mati že pri porodu. V oskrbo jo je vzel njen stari oče viničar Jakob Kurbus. V isti viničariji je stanoval tudi Kurbusov sin Janez z ženo Jožefo. Na starega leta dan so odšli vsi z doma po opravkih, otroka pa so zaklenili v viničariji. Jožefa Kurbusova je še pred odhodom zakurila železni štedilnik, v katerem so se sušila jelševa drva. Ko se je okrog poldneva vrnil domov stari oče, mu je pri vstopu v hišo udaril hud dim nasproti. Tlela so drva na preveč razgretem štedilniku. Na tleh pa je ležala mala Režika zadušena. Vse prizadevanje, da bi jo z umetnim dihanjem spravili še k življenju, je bilo zaman.

* **S kroglo dum-dum si je končal mlado življenje.** Popoldne na novega leta je pretresla vaščane v Počeniku pri Sv. Jakobu v Slov. goricah grozna vest, da si je vzel življenje 22-letni posestnikov sin Franc Roj. Po kosilu je nesrečno šel v svojo sobo in niso domači ničesar hudega slutili. Ko so slišali strel, so mislili, da je domači sin, ki je bil vnet lovec, streljal na vrane v bližnjem vrtu. Ker ga nekaj časa ni bilo na spregled, je stopil oče v sinovo sobo, kjer ga je našel z razstreljeno lobanjo. Poleg stola je ležala na tleh v mlaki krvi puška, iz katere si je pognal nesrečni mladenič kroglo dum-dum v glavo. Ker je bil še živ, ko ga je našel oče, so takoj poklicali zdravnika g. dr. Sentočnika iz Št. Ilje, a je bil ves trud zaman. Kaj ga je gnalo v tako žalostno smrt, ni znano. Prav gotovo je izvršil grozno dejanje v popolni duševni zmedenosti. Bil je priden in pošten kmečki fant, ki so ga vsi radi imeli.

* **Ogenj je nastal** te dni pri posestniku Mlakarju Ivanu v Jurovcih. Zgorelo je vse poslopje z vsem živežem. Na ponoč so prihiteli domači gasilci, ki so preprečili še večjo nesrečo. Ugotovilo se je, da je ogenj nastal zaradi slabega dimnika.

* **Huda avtomobilska nesreča.** Blizu Trojan se je zgodila avtomobilska nesreča. Z avtomobilom sta se peljala po opravkih uradnik Kmetijske družbe v Ljubljani g. Grom in gostilničar na Tržaški cesti v Ljubljani g. Franc Modrijan. Ko je šofer spremenil prestavo v prvo brzino, je volan odpovedal in avto je zavozil v bližnji brzojavni drog in ga zlomil na kose.

Naposled sta prišli v samotni drevored in Perina je zagledala tam razen grofice še Poprovec, očeta Krapa in slaščičarja iz sosodne hiše. Grofica je bila oblečena v črno in Poprovec prav tako. Oče Krap ni imel več svojega rjavega predpasnika ampak lep suknjič, ki mu je segal skoraj do tal.

Dolgo so jo molče gledali, potem pa je dejal Poprovec:

»Samo to bi ti rad rekel... samo to bi ti rad rekel, da lahko ostaneš v naši hiši kot likor dolgo hočeš in da ti ne bo treba plačevati prav nič najemnine.«

»Če boš hotela, je dejala grofica, boš lahko hodila z menoj po ulicah prepevat...«

»Če te pa veseli pekarstvo, je potem vzkliknil slaščičar, se greš lahko k meni učiti. Naš poklic ni slab in utegne se ti še kdaj dobro goditi v njem...«

Oče Krap ni ničesar rekel, toda videlo se mu je, da bi ji bil tudi on rad kaj obljubil, če bi bal le imeti. Potem se je nečesa spomnil in vzkliknil:

»Kadarkoli se ti bo zljubilo juhe, pridi kar k meni. Zmerom jo boš dobila.«

Te ponudbe so ganile Perino do solz, ki so bile kakor balzam po grenkih solzah zadnjih dni.

»Kako dobri ste vsi z menoj!« je nazadnje šepnila.

»Storili bi pač radi, kar je v naših močeh, je rekel Poprovec.«

»Ubogega dekleta, kakor si ti, ne smemo kar tako prepustiti usodi, je dodala grofica.«

Avto sam se je čisto razbil. G. Modrijan je dobil lažje poškodbe na glavi, med tem ko so g. Groma prenesli v Smerkoljevo gostilno. Poškodbe g. Groma niso smrtno nevarne.

* **Smrt zaradi mišnice.** Ko je posestnica Marija Ozmečeva s Seneškega vrha te dni stopla v hlev, je našla tam na tleh svojega moža mrtvega. Ugotovili so, da se je mož Avgust Ozmec zastrupil z mišnico. Kaj ga je gnalo v smrt, ni znano.

* **Ogenj.** Nedavno je požigalčeva roka zažgala v Semiču hišo Matije Severja, ki je v njej tudi vinska klet, v kateri je imela shranjeno svoje vino Katarina Severjeva. Zaradi pomanjkanja vode je bilo gašenje zelo težavno in je hišica pogorela do tal.

* **Huda nesreča.** 45-letni kočar Marin Jakob iz Botkovcev se je napotil s kolesom k svoji sestri. Na ledeni cesti mu je pa kolo spodrsnilo in je padel tako nesrečno, da si je zlomil obe nogi. Našli so ga šele čez nekaj časa mimočdoči, ki so poskrbeli za njegov prevoz v bolnišnico.

* **Nesreča ne počiva.** V Jezercih pri Vojniku se je ponesrečil 24-letni sin posestnice Srečko Kovač. Ko je tlačil slamo v slamoreznilo, ga je stroj zgrabil in mu odrezal desnogo pod kolonom. V Solčavi pa je mlatilnica zgrabila 47-letno kočarjevo ženo Perpetuo Matijevčevo za levico in ji odrezala štiri prste. Ponesrečenca se zdravita v celjski bolnišnici.

* **Požar.** Nedavno zvečer je začelo goreti pri posestnici Tereziji Vrbnjakovi v Ihovi v Slov. goricah. Zgoreli so svinjski hlevi do tal, ker so bili leseni. Svinje so rešili. Zavarovalnica je bila malenkostna. Kako je nastal požar, še ni jasno.

* **Strašna žrtev električnega toka.** Te dni se je v Utiku pri Vodčah nad Ljubljano pripetila strašna nesreča. Popoldne se je s kolesom pripeljal v vas uslužbenec Združenih elektrarn Jože Puš, da na zidanem transformatorju nekaj popravi. A komaj je začel delati, je iz transformatorja švignil velik plamen in v trenutku spet ugasnil. Ljudje so ogenj sicer opazili, a so mislili, da je Puš še zmerom na delu. Sumljiva se jim je videla reč šele zvečer, ko električne luči niso zagorele. Nekaj sosedov je odšlo k transformatorju, kjer se jim je nudil grozen prizor. Naslonjen na cementno ploščo je v kotu stal Puš mrtev, skoro čisto zgorel. Ko je uravnaval žice, je bila Puša očitno ubila

električna iskra. Vodiški orožniki so poklicali monterja iz Komende, nato pa so truplo ponesrečenca spravili v domačo mrtvašnico. Jože Puš je veljal za treznega in za strokovno odlično sposobnega elektrotehnika. V Domžalah kjer je doma, je zapustil ženo s tremi otroki.

* **Živ fotografiran na mrtvaškem odru.** Micika iz obmejnih krajev je služila v Kranju in se seznanila z graničarjem Simo iz Niša. Pravil ji je, da je sin bogatih staršev. Dobra Micika mu je verjela. Razvilo se je razmerje, katerega posledica je bila, da je Micika rodila nezakonskega otroka. Že poprej je zvitji Sima izginil iz Kranja. Micika ga je iskala okrog in s pomočjo občine in kranjskih orožnikov dobila obvestilo, da je Sima v ljubljanski vojaški bolnišnici. Šla je tja. Vojak, ki ga je povprašala, ali je res v bolnišnici ta in ta graničar, jo je na kratko odpravil. Junja je dobila Micika črno obrobjeno pismo, podpisano od kaplana Kosanovića, da je Sima umrl in da se je na smrtni postelji spominjal. Priložena je bila fotografija, kako Sima leži v krsti na mrtvaškem odru, obdan s cvetjem in vencem. Poleg odra je stal vojak s povešeno glavo. Sprva je bila Micika presunjena. Ko pa je začela sliko natančneje motriti, je spoznala v vojaku onega, ki jo je zapodil iz bolnišnice. Kratek sklep. Micika se je odpeljala v Ljubljano, šla je v vojaško bolnišnico, da povpraša, kdaj je graničar Sima umrl. Vojaki in bolničarji ji niso hoteli dati točnega pojasnila. Nastal je majhen prepir. Mimo je prišel vojaški zdravnik. Začel se je zanimati za reč. Povabil je dekle, naj mu sledi v prvo nadstropje. Tam sta našla graničarja Simo, kako je naslonjen na okno kadil cigareto. Ko sta stopila k njemu, je kar okamenel. Pokleknil je na kolena in začel prositi: »Zlata Marica, oprosti!« Vpričo zdravnika je priznal, da je oče nezakonskemu otroku. Pomirjena je Micika šla. Sima je kmalu zapustil bolnišnico. Sled za njim pa je bila izbrisana. Naposled so dognali, da je pri obmejni četi v Slovenjgradcu. Micika je vložila pri ljubljanskem okrajnem sodišču tožbo na odškodnino 12 000 Din. Izvod tožbe z naznanilom, kdaj se bo vršila razprava, je bil poslan Simi v Slovenjgradec. Toda Sime ni bilo k razpravi. Prišla pa je tožba vrnjena na sodišče s pristavkom, da je Sima odpuščen iz graničarske službe in da je odpotoval na svoj rojstni dom v bližini Niša. Kako se bo končala ta žalostna pravda še ni znano.

»Pa ne bom ostala v Parizu, jim je povedala Perina. »Tako bom morala odpotovati k svojim sorodnikom...«

»Sorodnike imaš?« ji je segel Poprovec v besedo, hkratu pa pomenljivo pogledal svoje tovariše, kakor bi hotel reči: »No, lepi sorodniki morajo to biti.«

»Kje pa stanujejo?« je nato vprašal.

»Nekje blizu Amiensa.«

»In kako misliš priti v Amiens? Ali imaš sploh še kaj denarja?«

»Za železnico premalo, je odvrnila Perina. »Del poti bom morala prehoditi peš.«

»Ali poznaš pot?«

»Zemljevid imam, je povedala Perina.«

»Ali je na zemljevidu napisano tudi to, kje moraš hoditi po Parizu, da boš prišla do ceste proti Amiensu?«

»Ne. Če mi hočete vi povedati, vam bom prav hvaležna.«

Tedaj so jo začeli vsi hkratu poučevati, toda tako zmedeno, da Perina ni vedela, pri čem je prav za prav. Nazadnje pa je le Poprovec dvignil roko in ji začel sam razlagati:

»Če se nočeš v Parizu izgubiti, se pelji s cestno železnico. Ta gre do poti proti Amiensu. Trideset centimov te bo stalo, pa boš vsaj zanesljivo prišla tja. Kdaj pa misliš odpotovati?«

»Še danes. Materi sem obljubila, da se bom takoj odpravila na pot.«

»Mater je treba ubogati, je dejala grofica. »Pogumno dekle si in zato ti to ne bo pretežko.«

Objela je Perino. Poprovec, Krap in slaščičar pa so ji stisnili roko.

— Odločila se je, da bo zdaj zapustila pokopališče, toda nekaj jo je sililo naj še ostane in naj se še enkrat poslovijo od svoje mrtve matere. Grofica, ki je uganila njene misli, je stopila pred njo in ji tiho rekla:

»Ker že moraš iti, je bolje, da greš takoj...«

»Da, tako stori!« je dodal Poprovec.

Tedaj se je Perina obrnila k vsem svojim znanim, molče pokimala in jim še enkrat podala roko. Potem se je obrnila in šla.

»Na kozarec vina vas vabim, je rekel Poprovec, ko je že izginila za ovinkom.«

»To bi se pa res prav prileglo, je takoj odgovorila grofica.«

Oče Krap, ki je dotlej mirno stal ob strani, pa je tiho dehal:

»Uboga sirota, bog ve kaj bo z njo...«

Ko je Perina stopila v vagon cestne železnice, je vzela iz žepa zemljevid Francije, ki ga je že uporabljala, kar je zapustila Italijo. Videla je, da teče pot iz Pariza v Amiens skoraj naravnost. Ker je znala tudi približno oceniti z zemljevida, kako dolga je pot, je hitro izračunala, da bo potrebovala do Marcourta pet ali šest dni, če bo prehodila na dan po trideset kilometrov.

Toda ali bo mogla tako hitro hoditi? Ali ne bo morda že drugi, tretji dan omagala? In kaj bo, če bo med potjo začelo iznenada deževati in ne bo nikjer dobila zavetja?

Poprovec je rekel, da ima za pot dovolj denarja. S tem je mislila, da ji ga ne bo zmanjkalo, če bo potovala peš, seveda če ne bo imela na poti nepričakovanih zadreg.

Ko je zapustila svoj dosedanj dom, je imela v žepu pet frankov in trideset centimov.

* **Otrok pod gorečo odejo.** V Hotinji vas pri Slivnici se je pripetila usodna nesreča. Žena železničarja Dolenca je položila 20 mesečnega sinčka v zibelko k počitku. Imela je opravka pri sosedih, pa je postavila zibelko na toplo v kuhinjo poleg zakurjenega štedilnika. Zaradi žarečega štedilnika se je vnelo perilo, ki je bilo obešeno na vrvi nad štedilnikom. Žareče cunjice so padle v zibelko na spečega fantka. Kmalu je bila vsa odeja na otroku v plamenih. V tem trenutku se je vrnila mati nazaj. Na pragu kuhinje je okamenela od strahu, ko je videla, da se v zibki zvija otrok v strašnih bolečinah pod gorečo odejo. Zagrabila je otroka ter ga rešila iz plamenov. Obrazek malčka je bila ena sama rana, prav tako je imel strahovite opekline na prsih in trebuhu. Mati se je s prvim vlakom odpeljala z nezvestnim otrokom v bolnišnico po pomoč. Bilo pa je že prepozno in je otrok kmalu umrl.

* **Smrtna nesreča v hrastniškem rudniku.** Zgodaj zjutraj na novega leta dan se je po Hrastniku razširila žalostna vest, da je postal žrtev nevarnega dela v rovih 22-letni rudar Viktor Smolič. Na Silvestrov večer se je zdrav in vesel napotil v jama na delo. Pri delu pa je s polnim vozičkom premoga strmoglavil 30 m globoko v jašek in obležal mrtev. Pred 10 leti je ubilo v jami Viktorjevega očeta, nekaj let prej pa njegovega strica. Viktor je bil zelo priljubljen. V hrastniški osnovni šoli je bil dober učenec in kmalu je dobil delo pri rudniku, ki ga je vestno opravljal do poziva v vojaško službo. Pred nekaj meseci je odslužil kadrski rok in se vrnil domov. Bodi dobremu mladencu blag spomin, njegovim svojcem pa naše iskreno sožalje!

* **Smrt »kralja mešetarjev«.** Na Ptujski gori so našli mrtveca, o katerem so doznali, da je Alojzij Jerič, ki je bil svojčas v Mariboru znan kot »kralj mešetarjev«. Mariborska policija je vršila za njim poizvedbe poldrugo leto.

* **S stričevimi tisočaki je silvestroval.** Pred zadnji torek je prispel v Celje 23-letni ključavničar Vili iz Ljubljane, namenjen, da prav pustolovsko preživi Silvestra. Okrog 20 se je peljal z avtomobilom iz Celja k Sv. Petru pod Sv. gorami. Tam je obiskal strica in mu v ugodnem trenutku izmaknil 70.000 Din Z denarjem se je vrnil v Celje in v družbi zancev preživel nekaj veselih uric. Izkazal se je kavalir, saj je med drugim plačal tudi 17 stekle-

nic šampanjca. Slednjič je naročil avto in se z nekim znancom odpeljal proti Ljubljani. Stric pod Sv. gorami je bil med tem opazil veliko tatvino in je prihitel kmalu po Vilemovem odhodu v Celje. Ko je izvedel, da se je Vili odpeljal proti Ljubljani, je še on najel avto in zdirjal čez Trojane. V Ljubljani se je takoj zgloščil na policiji. Celjska policija je sporočila ljubljanski evidenčno številko avtomobila, s katerim se je bil Vili odpeljal. Ko se je avto na novega leta vračal iz Kranja, ga je policija v Ljubljani ustavila in izvedela od šoferja, da je Vili v Kranju. Vilija so kmalu izsledili in aretirali. Pri sebi je imel še 61.000 Din.

* **Prevejan slepar pod ključem.** Policija v Ljubljani je aretirala mladega moža, ki se je po Ljubljani in drugod izdal za inženerja in za činitelja raznih uglednih tvrdk. Svojo srečo je zlasti rad poizkušal pri nežnem spolu in ne da se reči, da je ostal brez uspeha. Od nčke ženske je izvalil hranilno knjižico s precejšnjo vsoto. Fanta so izročili sodišču.

* **Žrtev pretepov.** V mariborsko bolnišnico so pripelali 24-letnega usnjarskega pomočnika Srečka Cestnika iz Frama, ki je pri pomirjevanju ob priliki pretepa v neki framski gostini obležal zaboden v prsa. Ko so reševalci pripeleli v Maribor prvo žrtev fantovske podivjanosti, so bili drugič poklicani v Fram, kjer je nastal v nekem vinotoču krvav spopad. S strto lobanjo in zlomljeno levico je obležal na bošišču 34-letni delavec Franc Bračko, ki so ga odpravili v bolnišnico. Tudi njegova žena je nevarno poškodovana.

* **Zaveznik marsejskih morilcev aretiran v Avstriji.** Dunajska »Sonn-und Montag-Zeitung« poroča, da so v Hartbergu aretirali 29-letnega Slovenca Marijana Baerja. Baer, ki se je rodil leta 1906. v Ljubljani in je pristojen v Kranju, se je na Silvestrov večer znašel v neki kavarni in pripovedoval, da je bil v zvezah s pobeglimi jugoslovenskimi politiki, ki imajo na vesti razna nasilna dejanja. Pravil je dalje, da je bil v zvezi tudi z marsejskimi morilci in bil udeležen pri važnih pripravah za ta atentat. Zatrjeval je, da so ga še med pripravami aretirali in obsodili na 15 let ječe, iz katere pa se mu je posrečilo pobegniti. Bežal je preko Nemčije v Avstrijo, od tod pa je nameraval oditi dalje na Madžarsko. Okoli 3. zjutraj je Baer potegnil iz žepa prašek, ga stresel v kozarec vina in izpil. Baerja so pripelali v bolnišnico,

kjer so mu zdravniki rešili življenje. V soboto je bil iz bolnice odpuščen in takoj aretiran. Med njegovo prtljago so našli ostro brušen nož in razne zmedene zapiske v slovenskem jeziku. Policija je med tem ugotovila, da je bil Baer leta 1927. izgnan iz Avstrije. Zadevne spise so zdaj odstopili dunajskim oblastvom, ki bodo stopila v stik z jugoslovenskimi.

* **Roparski morilec izročen Avstriji.** V Maribor so privedli iz Niša Nemca Siegfrieda Klimasetskega, ki je bil izvršil v Gradcu strašen roparski umor. Odpravili so ga preko meje v Avstrijo v Gradec, kjer se bo moral zagovarjati pred sodniki.

* **Ponarejeni 10dinarski kovanci.** V mariborskem denarnem prometu so se zadnje dni pojavili ponarejeni 10 dinarski kovanci. Mariborska policija je nekatere zaplenila in se vršijo obsežne poizvedbe.

* **Žrtve napadov.** 49-letnega posestnika Ivana Kolarja v Razgoricah pri Voškiku je udarila njegova žena z motiko po glavi in mu presekal lobanjo. Posestnikov sin Ivan Jazbec z Brda pri Planini je napadel 25-letnega hlapca Vinka Mastnaka s Planine in mu z nožem hudo poškodoval levico. Dinar Alojz Arbeiter s Tinskega je v St. Janžu pri Zusmu napadel 29-letnega Jakoba Tičarja iz Babne reke pri Zusmu in ga z nožem zabodel v hrbet. Neznanec je v Rečici zabodel 29-letnega brezposelnega Jakoba Kristana iz Boletine pri Ponikvi z nožem v levo nogo. Vsi poškodovanci se zdravijo v celjski bolnišnici.

* **Med plesom...** Pri Sv. Martinu blizu Dupleka je izpregovorila strupena ljubosumnost. V neki tamkajšnji gostilni so plesali pozno v noč. Le sin nekega posestnika je mrk sedel pri mizi v kotu in strupeno gledal mladi par, ki se je med plesom zahubljeno stiskal. Še preden so se ljudje zavedli, se je že zgrudil v krvi plesalec Slavko Šešerko, ki ga je ljubosumnež napadel s kolom in nožem. Sledil je srdit pretep med vsemi, ki so bili v gostilni in šele orožniki so napravili prelivanje krvi konec. Šešerko se zdravi v mariborski bolnišnici.

* **Kri zaradi sekire.** Na Štefanovo popoldne se je v Ptuj neki kolarški pomočnik napil in s sekirjo krenil čez dravski most proti Bregu. Za njim je prišel tudi nekoliko vinjen Mlakar Martin, trgovski potnik iz Ptuja, in ga povabil v neko gostilno na Bregu kamor

Ko je plačala za vozni listek pet in dvajset centimov, ji je ostal še srebrnik za pet frankov in novček za pet centimov. Kadar se je premaknila, je slišala v žepu žvenket srebra in bakra.

S tem denarjem bo torej morala živeti pet ali še več dni na poti, potem pa še v Maraucourtu tako dolgo, dokler ne bo prišla do kakšnega zaslužka.

Ali pa bo to mogoče?

Take misli so se ji med vožnjo nepravilno podile po glavi in preden si je mogla dati nanje odgovor, je cestna železnica obstala in Perina je morala izstopiti.

Zdaj je vedela, da mora iti naravnost naprej. Ker je bilo solnce še visoko na nebu, je upala, da bo prišla še precej daleč, vsaj do konca pariških predmestij, ki se vlečejo zelo daleč na deželo.

Toda mestnih hiš ni hotelo biti konec, čeprav je hodila Perina že strašno dolgo. Povsod je videla same dimnike, ki so silili pod nebo in se kadili. Iz tovarnen se je čul hrušč strojev in ljudi.

Ko so postajale hiše redkeje, se je spomnila, da bi bilo dobro, če bi si kupila kaj za želoček. Čeprav prav za prav ni bila lačna, je stopila v prvo pekarno ob poti.

»Dajte mi pol kile kruha.« je dejala pekavki.

»Ali imaš denar?« je vprašala ženska, ki ji Perina obleka ni zbujala prav mnogo zaupanja.

»Tu je pet frankov.«

Preden je ženska odrezala od velikega hleba pol kile kruha, je nezaupno vzela novček v roke.

»Kakšen denar pa je to?« je vprašala.

»I saj vendar vidite. Kovanec za pet frankov!«

»Kdo pa ti je rekel, da ga poskusi oddati pri meni?«

»Nihče. Kruh mi dajte in me ne izprašujte. Če mi pa kruha ne marate dati, mi vrnite denar, da ga grem drugam kupiti.« je odvrnila Perina.

»Prav nič kruha ti ne bom dal. In svetujem ti, da čim hitreje izgneš, drugače pokličem stražnika.«

»Zakaj stražnika?« je presenečeno vzkliknila Perina.

»Da te bo odvedel, ker si tatica!«

»Meni hočeš obesiti ponarejen petak! Le hitro izgini pritepenka! Ne, malo počakaj! takoj bo policaj tu!«

Perina je imela sicer čisto vest, toda zanesljivo res ni mogla vedeti, ali kovanec morda le ni ponarejen. Pritepenka je bila res — to je morala sama sebi priznati, saj v resnici ni imela ne staršev, ne doma. Kaj bo rekla stražniku, če jo bo vprašal, kam je namenjena? Kako se bo branila, če jo bo hotel res odvesti? Kaj bo potem z njo?

Vse te misli so se ji podile po glavi. Toda čeprav je bila v hudi stiski, čeprav ji je ta denar pomenil vse, je bil vendar njen strah pred policijo hušji kakor strah pred stražnikom. Vendar je še enkrat poskusila rešiti svoj denar.

»Če mi ne marate dati kruha, mi vsaj petak vrnite.« je dejala in nastavila roko.

»Da boš šla dalje in sleparila še druge ljudi, kaj ne? Ne, denar bo ostal pri meni. Če

ga hočeš imeti, pokliči stražnika, da ga bomo pogledali. Pa hitro pojdi ponj, tatica!«

Kričanje pekavke, ki se je razlegalo na cesto je privabilo kopico radovednih ljudi, ki jih je mikalo vedeti, kaj se prav za prav godi v pekarni.

»Kaj pa je?« so vpraševali.

»Tole dekle mi je hotelo s kruhom uiti.« se je izgovarjala pekavka.

»No, saj se ji to že od daleč vidi.« je dejal eden izmed radovednežev.

Take in podobne je morala poslušati Perina in ljudi se je nabralo že vse polno. Videla je, da je najbolje, če gre. Res se je obrnila. Nihče ji ni branil iti, le za sabo je slišala še obilo neprijaznih besed.

Čez nekaj minut je bila prav na polju. Težak kamen se ji je zvalil s srca. Nihče je ni prijel. Nihče ni več kričal za njo.

Vse to je bilo res, res pa je bila zdaj tudi brez denarja, toda tega se v prvem trenutku niti spomnila ni. To je prišlo šele pozneje. Človek, ki se potaplja in ki mu teče voda v grlo, se tudi ne vpraša takoj, ko ga rešijo, kaj bo jedel.

Nekaj časa se je prepustila srečnemu občutku, da ji ne grozi nobena nevarnost, potem pa se ji je le oglasila skrb za vsakdanji kruh. Ni bila več tako otroško neizkušena, da ne bi bila vedela, da lakote ne bo mogla potolažiti brez jedi. Ko je prišla do doma, kako bo prišla v Maraucourt je računala na pet frankov, zdaj pa jih ni več imela. Samo še novček za pet centimov ji je samoval v žepu in kako naj si z njim kupi vsak dan vsaj pol kile kruha, da ne bo od lakote sredi poti omagala? Od česa naj živi? (Dalje prihodnjik)

sta tudi šla. Kmalu pa je tudi med noma nastal prepir, ker je Mlakar skril sekuro. Ko ju je gostilničar spotavil pred vrata, je kolarski pomočnik potegnil nož iz žepa, zamahnil proti Mlakarju ter mu prerezal žile v zapestju leveice, tako da je bil Mlakar v trenutku ves oblit s krvjo. Odpeljali so ga takoj v bolnišnico.

*** Suknja s tremi tisočaki potuje v Francijo.** Na Silvestrovo je posodil delavec Ferdo Tomšič v Mariboru svojo zimsko suknjo nekemu znancu, ki je nameraval odpotovati v Francijo, pa je hotel še poprej napraviti v Mariboru nekaj obiskov. Tomšič pa je pozabil v suknji svoje prihranke — tri tisočake, ki jih je znanec očitno našel ter podlegel izkušnji. Ni ga bilo nazaj ne s suknjo ne z denarijem in potuje zdaj najbrž oboje z njim po Francoskem.

*** V zvezi z umorom 51-letnega posestnika** Znidariča Martina iz Pestik v Halozah so orožniki aretirali razen Kranjca Franca še štiri druge osebe, med njimi tudi posestnika, pri kateri so kuhali žganje. Vsi aretiranci se izgovarjajo drug na drugega. Aretirani Kranjec sicer priznava, da ga je udaril enkrat po glavi s kolom, vendar ne tako močno, da bi ga ubil. Sodno raztelesenje je ugotovilo dva udarca na glavi, ki sta bila prizadeta s topim predmetom. Pokojni Znidarič je imel počeno lobanjo in je smrt nastopila zaradi otrpnenja možganov.

*** Dva v zaporu, tretjega iščejo.** Orožniška patrulja je privedla v Ljubljano v sodne zapore dva drzna vlomilca, ki sta nad leto dni kradla pri trgovcu in pekovskem moštru g. Kitzu v Toplicah pri Zagorju. Sta to Nace Novak iz Verda pri Vrhniki in Miha Štagelj iz Smihela pri Novem mestu. Tretjega tatu, Janeza Križanca iz Rogatca pa še iščejo. Prav ta je bil, ki je prvi začel vlamjati pri Kitzevih. Nabavil si je dvojne ključke od trgovine in v času, ko so domači spal, mu je bilo kot domačemu uslužbencu prav lahko laziti v trgovino in odnašati vedno po nekaj stotakov iz predla. Medtem pa je stal na straži Štagljev Miha. Pred letom dni je ušel Križanec iz Toplic in sedanje njegovo bivaljšče ni znano. Za njim je prišel h Kitzevim Novak, ki je preiel od svojega prednika ponarejene ključke. Tudi Novak in Štagelj sta nadaljevala svoje nepošteno delo. V lanskem letu sta vlomila blizu 50-krat. Kradla sta tudi v gornjem nadstropju, kjer imajo Kitzevi stanovanje. V stanovanje pa sta zahajala ob nedeljah popoldne, ko je hodila vsa gospodarska družina na sprehod. Vlomilcem je prišel g. Kitz na sled tako, da se je ponoči skril v trgovino. Čakal je skrīt vso noč, a šele proti jutru je začel v pekariji ropot in k predalu se je priplazil njegov uslužbenec Novak. Tatnškega Nacea je gospodar zgrabil in izročil zagorskim orožnikom, ki so nato aretirali še Nacetovega paidaša Mho. Nace in Miha sta priznala okrog 50 vlovov in v tem času sta odnesla približno 20.000 Din.

*** Dopustnik je ubil družinskega očeta.** Pri posestnici Mariji Jurgčevi v Šestkah se je zbrala večja družba fantov in mož, ki so ji pomagali kuhati žganje. Po starem običaju se seveda ob takih prilikah tudi mnogo popije. Med drugimi sta bila pri Jurgčevih sin posestnika France Kranjc od sv. Barbare v Halozah, ki je prišel od vojakov na dopust, in 51-letni posestnik Martin Znidarič iz Šestik. Oba si že dolgo nista bila prijatelja in sta se posebno sovražila zaradi nekih tožb. Ko se je družba ponoči že precej okajena poslovila od Jurgčevih, je posestnica kmalu nato čula od zunaj obupen krik. Ko je z domačimi šla pogledat, kaj se je zgodilo, je našla 25 korakov od ceste Znidariča vsega krvavega in že mrtvega. Imel je veliko rano na glavi. Znidarič in Kranjc sta se bila namreč takoj po odhodu nekaj sprla in Kranjc ga je kratko malo udaril s topim predmetom po glavi tako močno, da je bil Znidarič pri priči mrtve. Nato ga je še zavlekel s ceste, da bi zabrisal sled za seboj. Orožniki so živinskega morilca aretirali. Pokojni Znidarič je zapustil ženo in tri nepreskrbljene otroke.

*** Uboj na Silvestrovo.** Upokojeni podpredsednik finančne kontrole Stanislav Milutinovič, ki je svojčas služboval v Št. Ilju v Slovenskih

goricah, je prišel na Silvestrovo popoldne domov v Laporje pri Slovenski Bistrici. Po upokojitvi se je bil namreč s svojo družino in ženo Heleno pred enim mesecem preselil k svojemu svaku posestniku Francu Kašlu v omenjenem kraju. Kmalu po prihodu domov v Laporje je prišlo doma do prepira. Kakor izpovedujejo nekatere priče, je Milutinovič navalil s kolom na svojega svaka Kašlja, a ga ni zadel. Nato pa se je, kakor izjavlja Franc Kašelj, umaknil iz hiše ter iskal neko orodje, da bi z njim šel nad Kašlja. Medtem pa je Franc Kašelj pograbil motiko in navalil z njo na Milutinoviča, ki je obležal v mlaki krvi na tleh. Kašelj ga je pustil na licu mesta ter se je vrnil nazaj v hišo. Ker pa ni bilo Milutinoviča nazaj, je šel na dvorišče in našel Milutinoviča na tleh negibnega in mrtvega. Franc Kašelj se je sam prijavil na orožniški postaji na Pragerskem in so ga pragerski orožniki na novega leta dan spravili v sodne zapore.

*** Poizkus vzloma v župnišče v Št. Pavlu pri Preboldu.** Na sveti večer je izkušal neki možak vzlomiti v župnišče v Št. Pavlu pri Preboldu. Vlomilca je prijel tamkajšnji orožniški komandir. Nepridiprav je Mariborčan Ivan, čigar žena je 26. decembra prijavila policiji, da je njen mož šel v Radeče ter nesel svoji materi 15.000 dinarjev.

Program radia Ljubljane

Nedelja 12. januarja

8.00: Napoved časa, poročila, objava sporeda. 8.15: Telovadba (Ciril Soukal). 8.45: Z dobro voljo v novi dan (plošče). 9.15: Prenos cerkvene glasbe iz frančiškanske cerkve. 9.45: Versko predavanje (dr. Roman Tominec). 10: Ura operetne glasbe in radijski orkester. 11.40: Mladinska ura: Otroci pred mikrofonom. 12: Napoved časa, objava sporeda, obvestila, plošče. 12.30: Naši tekmovalci se pripravljajo za olimpijado (prenos reportaže s Poljudke). 15: Kmetijska ura. 15.20: Po domače (Magistrov kvartet). 16: Gospodinjska ura: Sladkor v gospodinjstvu (Albina Travnova). 16.15: Koroški Slovenci pojo (plošče). 16.30: Razvoj slovenske drame: uvodno predavanje in Jurčičev »Tugomer« (žaloihra iz slovenske zgodovine). 19.30: Nac. ura: Naši ljudje v Ameriki (Milan Marjanovič iz Beograda). 20: Napoved časa, poročila, objava sporeda. 20.15: Pesem in ples (radijski jazz in pevski kvartet). 21.15: Citraški koncert. 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15: Radijski orkester.

Ponedeljek, 13. januarja

12.00: Ob modrih vodah havajskih (plošče). 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15: Uvertire (plošče). 14: Vremensko poročilo, borzni tečajji. 18: Zdravniška ura (dr. Bogomir Magajna). 18.20: Jan Kiepura poje (plošče). 18.40: Kulturna kronika: O lanskih starinskih izkopninah dr. Rajko Ložar. 19: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30: Nacionalna ura: Dnevi in noči na našem Jadranu (Sibe Miličič iz Beograda). 20: Koncertne suite (radijski orkester). 21: Koncert komornega tria. 22: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15: Za ples in kratek čas (radijski jazz).

Torek, 14. januarja

11: Šolska ura: Nastop harmonikarjev (vodil bo Pavel Rančigaj). 12: Iz čeških oper (plošče). 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15: Balalajke (plošče). 14: Vremensko poročilo, borzni tečajji. 18.00: Vsakemu nekaj (radijski orkester). 18.40: Filozofija združnega gospodarstva (dr. France Veber). 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30: Nac. ura: Jugoslovanski biolog Ivan Regen in njegovo delo (dr. Boris Zarnik iz Zagreba). 20: Prenos iz Zagreba: »Luzka« (opera).

Sreda, 15. januarja

12: Pesmi in plesi iz Španije (plošče). 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. Vremensko poročilo, borzni tečajji. 18.00: Šola na smučeh (Janko Sicherl). 18.20: Storžek in njegovo burkasto življenje (XIII. slika). 18.40: Organizacija berlinske olimpijade (dr. Foerster). 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30: Nac. ura: Mesečni kulturni pregled (iz Beograda). 20.00: Zbor malih harmonikarjev in pevcev (vodil bo profesor Pavel Rančigaj). 21.00: Spevi in napevi iz raznih oper (operni baritonist Robert Primožič); vmes bo igral radijski orkester. 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15: Potovanje od severa do juga (radijski orkester).

Četrtek, 16. januarja

12.00: Slovenske narodne (plošče). 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15: Koncertni plesi (plošče). 14.00: Vremensko 19.30: Nac. ura: Lesna arhitektura v savski kester. 18.40: Slovensčina za Slovence (dr. Rudolf Kolarič). 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30: Nac. ura: Predavanje SKJ iz Beograda. 20.00: III. večer francoske glasbe. 21.00: Potovanje od severa proti jugu (radijski orkester). 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15: Prenos lahke glasbe iz kavarne »Nebotičnica«.

Petek, 17. januarja

11.00: Šolska ura: Ob 60-letnici rojstva Dragotina Ketteja (dr. Rudolf Kolarič). 12.00: Venček za venčkom (plošče). 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15: Zvoki z Balkana (plošče). 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečajji. 18.00: Ženska ura: O ženskih zavetjstvih in domovih (Alojzija Štebi-Pleškova). 18.20: Nekaj podoknic na ploščah. 18.40: Delavsko predavanje: Mezda v poročilo, borzni tečajji. 18.00: Radijski orkester. 19.00: Narodnem gospodarstvu (dr. Branko Alujevič). 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila, banovini (Ivo Franič iz Beograda). 20.00: Prenos iz Zagreba. 21.00: Internacionalni prenos iz Berlina. 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15: Operetni napevi (sodelovali bodo: Ivica Cankarjeva, Svetozar Banovec in radijski orkester).

Sobota, 18. januarja

12.00: Plošča za ploščo—napev v napev. 12.45: Vremenska napoved, poročila. 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15: Plošča za ploščo—napev v napev. 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečajji. 18.00: Za delopust (radijski orkester). 18.40: Pereča zunanje - politična vprašanja (dr. Alojzij Kuhar). 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30: Nac. ura: Naši ljudje v Ameriki (Milan Marjanovič iz Beograda). 20.00: Zima, zima bela (pester večer s šalami, petjem in godbo; sestavil Ivo Zor). 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15: Radijski jazz.

PREKMURSKI GLASNIK

Kuharica je odnesla svojemu gospodarju 50.000 dinarjev. Iz Cankove v Prekmurju poročajo o ogromni tatvini, ki ji je prišel na sled posestnik in gostilničar Viktor Vogler. V začetku decembra je omeneni gospodar prijavil orožništvu, da mu nekdo že od junija meseca naprej neprestano krađe iz miznice v stanovanju denar. Zmanjkalo da mu je že 50.000 dinarjev. Dne 3. decembra je vložil v miznico 16.000 dinarjev, naslednje jutro pa mu je zmanj-

kalo od tega 1000 dinarjev. Vogler je osumil tatvine svojo kuharico, ki je pri njem služila že štiri leta. Orožniki so začeli preiskavo ter zasledili pri kuharici Leopoldini Buchmanovi, ki je poročena in doma iz Kramarovcev, večjo vsoto denarja. Sum, da je ona izvršila tatvino, je podkrepil še njen beg, ko je doznala, da so prišli orožniki k posestniku Voglerju. Skrila se je na svojem domu v Kramarovcih, kjer so jo orožniki našli. Skraja je trdovratno tajila, da bi bila ona izvršila tatvino. Naposled pa se je omeščala ter priznala, da je ukradla 8000 D'n. Pri nadaljnjem zasliševanju je priznala tudi tatvino ostalega denarja ter je izjavila, da je pripravljena vso škodo povrniti. Čez nekaj dni je Buchmanova prišla k Voglerju v spremstvu svojega moža ter se začela pogajati z Voglerjem zaradi povrnitve škode. Iz razpoložljivega denarja in iz svojega zaslužka je poravnala 22.000 Din. Obvezala pa se je z garancijo, da bo plačala še 12.500 Din, a Vogler ji je popustil ostalih 15.000 Din. Pred sodiščem je bila Buchmanova spet zaslišana ter je ponovno trdila, da je vzela samo 8000 D'n. Kljub temu pa da je pripravljena poravnati Voglerju ves znesek, za katerega sta se pogodila, ker ima tudi premoženje.

Iz popotnikove torbe Z motiko nad sestro

Makole, januarja

V Mostečnem pri Makolah se je zgodil grd zločin. Tam gospodarita pri materi vdovi skupno brat Rok Kolar in sestra Terezija, poročena z železniškim delavcem Francem Kajučcem. Bratu ni všeč, da je sestra še v hiši in zato je prišlo v družini že večkrat do prepira. Brat Rok je v pijanosti že čisto zagrozil »Eden v hiši mora poginiti«.

Svojo grožnjo je v soboto zvečer skoro uresničil. Ko je prišel pijan domov, je bil silno razdražen. Mati in sestra sta ga zato pustili pri miru. Mati se je umaknila v izbo, sestra pa mu je prinesla večerjo, ki pa jo je brat jezen treščil po tleh.

Ko je šla sestra, ki je starejša od njega, potem na podstrežje po turščico, je brat Rok skočil proti njej in jo tako močno udaril z motiko po glavi, da se je zgrudila in nezavestna obležala. Nato je pobegnil iz hiše. Vse to je videla edina priča, 12letna hčerka Marija, ki je materi svetila na podstrežje. Po dogodku je začela obupno klicati na pomoč. Prihitela sta sosed Franc Vantur in njegova žena, za njima pa tudi pobesneli brat, ki še ni hotel odnehati. Da obvarujejo Terezijo pred podivjanim bratom so jo odnesli v sosedno hišo, kjer so ji nudili prvo pomoč.

Njen mož je bil ta čas na obisku pri svojem bratu Tonetu v Cirkovcah. Še isto noč je zvedel za zverinski čin svojega svaoka. Priskrbel je reševalni avto, ki je prepeljal nevarno ranjeno ženo v mariborsko bolnišnico. Zdravniki so jo takoj operirali. Njeno življenje je v nevarnosti.

Brata so takoj naslednje jutro prijeli poličanski orožniki. Komandirju Jezerniku je dejal, da je bil pijan od šmarnice in jezen, ker opoldne ni dobil jesti. Priznal je, da je sestro udaril. Z varnostnimi organi je imel že večkrat opravka. Nazadnje je bil kaznovan zaradi pretepa lanske leto na štiri mesece zapora pogojno.

NAŠI NA TUJEM

Iz Marla (Nemčija) nam pišejo: Brezposelnost je drugod kakor večkrat čitamo v »Domovini«, še hujša kakor pri nas v Nemčiji. Vendar smo tu še lahko zadovoljni, saj nas nihče ne preganja in smo vsi brez izjeme deležni vseh podpor kakor domačini. V »Domovini« smo tudi brali, da v Franciji ne postopajo tako obzirno s tujci. — V preteklem letu sta nas za vedno zapustila dva rojaka, Jernej Kamnikar in pred nekaj dnevi Martin Pfeifer, ki je štel 72 let. Po rodu je bil iz Kotredeža pri Zagorju. V Nem-

čiji je preživel celih 37 let. Bil je zvest Jugosloven, vnet čitatelj »Domovine« in soustanovitelj tukajšnjega Jugoslovenskega narodnega delavskega društva, ki mu je bil več let tajnik. Bil je tudi odbornik Zveze jugoslovenskih delavskih podpornih društev. Kako je bil pokojnik priljubljen pri rojakih in domačinih, je pokazala njegova zadnja pot. Bodi mu lahka tuja zemlja, so rodnikom pa naše iskreno sožalje! — Kljub stiski je priredilo Jugoslovensko narodno delavsko društvo tudi letos božično obdarovanje ubožne dece. Božičnico je otvoril predsednik društva in po pozdravu podal besedo zveznemu predsedniku g. Pavlu Bolhi, ki je v jednatih besedah orisal sedanjí položaj in izpodbujal rojake k složnemu delu. Nato so govorili še drugi. Zatem pa se je domači predsednik vsem govornikom zahvalil za izpodbudne besede in se naposled spomnil v preteklem letu umrlih članov, ki smo jim stoji zaklicali trikrat »Slava!«. Ko so zagorele sveče na božičnem drevescu, so harmonikarji zaigrali »Sveta noč...« ki smo jo vsi pomagali peti. Po petju je bilo obdarovanje 25 otrok in 15 žena. Za obdarovanje žen je poskrbelo naše jugoslovensko narodno žensko društvo, ki prav tako marljivo deluje kakor možko društvo. Po obdarovanju se je začela domača zabava, na kateri smo vsaj za nekaj uric pozabili vsakdanje skrbi. Zabavati nas je pomagala tudi harmonika.

Iz Selma — Beifanga (Nemčija) nam pišejo: Dne 1. decembra preteklega leta smo obhajali naš praznik uedinjenja in je predsednik g. Franc Anžlovar imel nagovor, na koncu katerega smo zaklicali kralju Ujedinitelju trikrat »Slava« in našemu mlademu kralju Petru II. trikrat »Živel!« — Obdarovanje otrok in bolnih članov smo tudi imeli. Zahvaljujemo se g. Pavlu Bolhi, predsedniku zveze in vsem drugim, ki so prispevali k obdarovanju. — Dne 25. decembra je umrl član našega društva g. Anton Vrečer, rojen 1. 1873. v Zavodnji pri Celju. Bodi mu lahka tuja zemlja! — Dne 22. decembra smo imeli občini zbor Jugoslovenskega podpornega društva in so bili v novi odbor izvoljeni: Anton Hostnik, I. predsednik; Jožef Dolinar, II. predsednik; Franc Friedauer, I. tajnik; Jožef Dolinar, II. tajnik; Franc Anžlovar, I. blagajnik; Franc Drev, II. blagajnik; Ignac Oražen, I. revizor; Ferdinand Zavodnik, II. revizor.

Iz Suderwicha (Nemčija) nam pišejo: Jugoslovensko narodno podporno društvo v Suderwihu pri Recklinghausnu je priredilo 22. decembra obdarovanje otrok. Pri tej priliki nas je tudi obiskal naš zvezni predsednik g. Pavel Bolha in daroval za naše malčke lep zavoj slaščic, česar se je naša mladina najbolj razveselila. Najlepša hvala generalnemu konzulu g. Pantiću, zveznemu predsedniku g. Pavlu Bolhi in vsem v domovini, ki so s prispevki omogočili obdarovanje. Ministru za socialno politiko in narodno zdravje v Beogradu pa se najpriskrbeje zahvaljujeta član Jugoslovenskega narodnega društva g. Simon Kasapović in njegova žena za podporo 50 mark, ki sta jih prejela ob priliki zlate poroke od predsednika zveze g. Pavla Bolhe.

Iz Niewenhagna (Holandska) nam pišejo: Jugoslovensko narodno društvo sv. Barbare je priredilo len družinski večer z obdarovanjem otrok. Obenem je bilo obdarovanih tudi pet družin z denariem. Prireditve so se udeležili stari in mladi rojaki, da so se malo poveselili in razgovorili o daljni ljubljeni domovini. Društvo želi vsem bralcem in bralkam »Domovine« srečno novo leto!

Slovenci v Ameriki. V Clevelandu je umrla splošno znana dobrotnica s romakov Uršula Sirkova, rojena Pucljeva, stara 63 let doma iz Selc pri Dobričah. V Ameriki je bila 45 let. — V Braddocku so našli mrtvega Franceta Zajca. Zdravniška komisija je ugotovila, da se je zastrupil s plinom. — V Aurori je umrl Ludvik Skubic, star 65 let. — V Clevelandu je umrla Marija Beckova, rojena Zupančičeva,

stara 57 let, doma iz Kriške vasi pri Višnji gori, odkoder je prišla v Ameriko leta 1902. — V clevelandski bolnišnici je umrla Marija Rakarjeva, stara 61 let, doma iz Trz'na.

BANKA BARUCH

11, Rue Aubert, Paris (9^e)

odpremiti denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem denarnem kurzu. Vrsti vse bančne posle najkulantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64. Bruxelles, Francija: št. 1117-94. Paris, Holandija: št. 1458-66. Ned. Dienst; Luksemburg: št. 5967. Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice 56

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Telečji zrezki. Telečje meso (stegno) zreži na zrezke, jih potolci, osoli in po eni plat' povlajaj v moki, ter jih na vroči masti hitro po obeh straneh opeci. Opečene zrezke zloži na topel krožnik in pokrite postavi na toplo. V sok pa zamešaj žličico moke, ki si jo v malo mleka dobro zmešala, dodaj še od pol limone drobno sesekljano lupinico, žličico sesekljanih kaper in četrt litra kisle smetane. Vse skupaj dobro zmešaj, in ko prevre, noter zloži zrezke, ki naj počasi vro, da postanejo mehki. Če je sok zelo gost, ga še malo zalij z vodo ali juho. Nazadnje primešaj še žličico sirovega masla in nekaj kapljic juhana, po potrebi še osoli. Daš z dušenim rižem, žličniki ali makaroni na mizo.

Vinska omaka. Drobno sesekljaj dve pesti poparjenih jurčkov in dve vejici zelenega peteršilja. Razbeli osem dek sirovega masla ali masti. Stres' na mast sesekljane jurčke in jih praži. Na jurčke potresi dve žličici moke in ko se tudi moka malo prepraži, zalij z juho, ki si jo skuhala iz kosti. Prilij še tri do pet žlic belega vina, osoli in, če imaš, prideni žličico soka od pečenke. Ko vse skupaj vre četrt ure, je omaka gotova. To omako daš z govejim mesom ali pa s pečenimi jetri na mizo. Zraven daš zmešan krompir.

Pogača. V skledo stresi četrt kile moke (moko prej dobro segrej). 12 dek sirovega masla, tri jajca, osem dek sladkorja, malo soli, poldrug deciliter mlačnega mleka in vzhajani kvasec (eno deko). Vse skupaj dobro zmešaj in potem testo dobro stepi kakor za krofe. Stepeno testo pokrij s prtičem in postavi na toplo, da vzhaja. Med tem ko testo vzhaja, pa priprav' nadev. Nadev: V kozi razpusti 12 dek sirovega masla (maslo samo toliko postavi na vroče, da se razpusti), primešaj 13 dek moke, 14 dek sladkorne sipe in žličico cimeta. Vse skupaj dobro zmešaj. Vzhajano testo tenko razvaljaj, polož' na pomazano pekačo, postuj z nadevom in pokrito postavi na toplo, da spet vzhaja, nato speci. Pečeno in še toplo razreži na poljubne kose, posu še s sladkorjem in daj toplo ali hladno na mizo.

Praktični nasveti

Kanarček se osiplje skoraj 10 tednov. Če se pa v 10 tednih ne obrase, ima gotovo uši ali je pa morda bil dalje časa in večkrat na prepihu, kar mu zelo škoduje. Uši so tako drobne, da jih s prostim očesom niti ne opazimo, zato ga je treba pregledati s povečalnim steklom. Če je kanarček ušiv, tedaj mu pokrij vsak večer kletko z belo krpo, jutro pa to krpo odstrani in jo popari ter nosuši. To ponavlaj vsaj 14 dni. Ako se ptiček le ne popravi, tedaj je pa treba temeljito očistiti kletko. Najbolje je kletko in palčice prekuhati. Ptička pa vsak dan skozi teden dni z majhno brizgalnico vsega (tudi med perem) nabrizgati, in sicer zmešaj pet delov vode in en del koniaka. Kanarčka, ko je ves moker imej potem na toplem in pazi, da se ne prehladi.

Mastne madeže iz jelenje kože odstraniš takole: V vroči vodi raztopi jelenove soli, in ko se voda malo shladi, namoči krpo v vodi in drgni po madežu tako, da se kar peni. Potem s čisto vodo izperi in s suho krpo do suhega briši.

Moške klobuke očistiš takole: Trak sparaj, mastni madež pa zdrgni s tole mešanico: zmešaj v pol litra vode žličico cinkove soli (dobiš v drogeriji), potem še s čisto vodo izperi in s suho krpo zbrši. Če je pa v klobuku zamazano usnje, ga zdrgni s tole tekočino: zmešaj v osminki litra vode tri žličice salmiaka, potem s čisto vodo zbrši in nazadnje še s suhimi krpami. Ko s klobuk očistiš, prišij zopet trak nazaj.

Zamazane ovratnike na suknjah očistiš takole: zmešaj enake dele salmiaka, tople vode in terpentina. Krtačo pomakaj v to mešanico in krtačo ovratnik, nato izperi s čisto vodo in ko se malo posuši, ovratnik zlikaj.

Makeže od potu na umetni ali pravi svili očistiš, če jih zmočiš v čistem špiritu. Nato posuj na madež vinskega kamna, zdrgni ta prašek dobro na madež in ga zbrši s krpo, namočeno v čist špirit.

ZANIMIVOSTI

O lepoticenju nekdanje cesarice Elizabete

Na Dunaju živi Elizabeta Schmidova, ki ve mnogo povedati o nekdanji od italijanskega anarhista Lucchenija umorjeni avstrijski cesarici Elizabeti, ženi avstrijskega cesarja Franca Jožefa I. Schmidova je bila sedem let maserka cesarice Elizabete in je obenem opravljala tudi druge posle, ki so spadali v področje lepoticenja in telesne nege. Bivša maserka šteje danes 76 let in ima prav dober spomin.

Schmidova zanikuje, da bi se bila cesarica kopala v mleku in raznih čudnih tekočinah, kakor se je govorilo po Dunaju in drugod. Res je le, da je cesarica Elizabeta polagala veliko važnost na mrzle kopeli, masažo, zrak, gibanje in največjo zmernost v jedi in pijači. Schmidova zatrjuje, da je bila edino v tem vsa skrivnost nene lepote. Posebno je ljubila sport in se je edino s tem ohranila še pri 60 letih mladostna in prožna. Da bi se ohranila čim lepša, je precej dolgo spala in je vstala vsak dan šele ob 8. Vsako jutro se je napotila cesarica v kopalnico, kjer so jo z vodo polivali, nato pa masirali. Ko se je cesarica mudila na Bavarskem, se je vsako jutro ob 7. kopala v jezeru. Po kopanju je bil zajtrk, nato pa je sledil sport.

Pri sportnem udejstvovanju je posvetila cesarica Elizabeta najprej eno uro sablanu, nato je sledila telovadba na bradli in krogih, zatem pa jahanje.

Schmidova je vršila kočljive posle cesarice maserke v letih 1876. do 1883. Ni bilo lahko, priboriti se do tega posla. Tako s ponosom zatrjuje Schmidova. Okolnost, da je bila Elizabeta Schmidova prikupna mladenka, je bila odločilna za njeno nastavitvev. Razen tega pa je bilo precejšnje važnosti, da je bila doma iz Ahlave, to je tistega kraja lepših in zdravih ljudi, kjer so se po stari navadi jemali uslužbenici in uslužbenke v dvorno službo. Schmidova pravi, da se je morala najprej podvreči preiskavi po cesaričinem osebnem zdravniku. Ko je Schmidova preiskavo dobro prestala, so jo poslali v neko zdravilišče, kjer so jo izučili za maserske posle. Dnevno se je vadila v tem poslu na dveh starejših kmeticah, ki sta zato prejemale posebno odškodnino v znesku treh do petih goldinarjev dnevno iz cesarjevih zasebnih sredstev. Ko je Schmidova ta svoj tečaj končala, je morala prestat še glavno preizkušnjo na gospe pl. Ferencsyevi. Ko je tudi ta izpit napravila, je šele smela nastopiti službo cesarice maserke.

V Črni puščavi ni življenja

Raziskovalna družba, ki jo je poslala moskovska akademija znanosti v nepreiskane kraje Azije, se je po dveh letih vrnila. Raziskovala je Turkmenistan in Karakum (po naše črno puščavo).

Poročilo, ki ga je sestavil voditelj te družbe Vasilevskij, nam pripoveduje, da so raziskovalci ugotovili marsikatero zanimivost. Zdal je dognano, da v teh neizmernih puščavskih delih ljudje ne živijo. Na stotine kilometrov naokoli niso našli niti ene človeške naselbine. Vzrok temu je deštvo, da tu tudi najbolj divji človek ne najde pogojev za življenje. Daleč naokrog nikjer nobenega grma, ne bilke, nič drugega kakor samo razbeljen pesek. V teh krajih so že ponovno ugotovili več kot 75 stopinj Celzija vročine. Ta peklenska vročina ne požiga samo pokrajine, ampak mori tudi človeka in žival.

Velikanski peščenji hribi, s katerimi je pokrita vsa Črna puščava (Karakum), se neprestano premikajo. Nekaj časa poturejo v eni, potem pa zopet v drugi smeri. Družba je to na žalost večkrat na lastni koži občutila, kajti večkrat so se šotori čez noč, čeprav so bili še posebej trdno postavljeni, nenadno podrli. Grozna je bila tudi nadloga strupenih kač in drugega mrčesa. Nekega dne je rusko društvo napadla cela vojska velikih in nevarnih škorpionov. Boj proti njim je bil čisto brezuspešen in tako ni preostalo nič drugega, kakor da je družba hitro pospravila šotore in pokrajino zapustila, čeprav je bila prav takrat po tednih nadčloveških naporov in pomanjkanja nujno potrebna počitka.

Pomembno delo so pri družbi raziskovalcev opravljali zlasti letalci. Nobena reč jim ni vzela poguma in neprestano so spet in spet vzletavali in kraje fotografirali.

Približno 40.000 kvadratnih kilometrov puščave so mogli s temi fotografskimi posnetki iz zraka končno krajepisno ugotoviti. Pri svojih poletih so se letalci morali boriti ne samo s pekočo vročino, ampak tudi z nevarnimi peščenimi viharji, ki so se nenadno dvignili nad to peščeno morje in tako zatemnili nebo, da bi človek mislil, da je noč. Skoro še bolj nevarno pa je bilo, če je solnce z jasnega neba sijalo na peščeno ravan od katere se je sij tako močno odbijal, da so se ljudem oči vnamale. Letalec Drišjakov je zaradi tega odbijanja svetlobe začasno oslepel. Šele po tednih se mu je spet vrnil vid.

Zvezde so strahotno vroče

Pred akademijo znanosti v Londonu je pred kratkim predaval sloveči angleški zvezdoslovec James Jeans. Najprej je obravnaval vprašanje, kako topla so nebesna telesa. Pri tem je učenjak ugotovil, da je naše solnce razmeroma hladno, da si znaša njegova toplota 6000 stopinj Celzija. To je silno malo v primeri s 70.000 stopinjami Celzija vročine, ki jo po večini izžarevajo druga nebesna telesa.

Tudi zvezda Sirij ni preveč vroča zvezda. Ima še 10 do 11.000 stopinj Celzija vročine, torej dvakrat toliko kakor solnce, toda daleč zaostaja za 70.000 stopinjami drugih nebesnih teles. Za naše razmere na zemlji je tudi Sirijeva vročina strahotno velika. Kaj pomeni 70.000 stopinj Celzija vročine, tega si mi ljudje niti misliti ne moremo. Da bi poslušalcem saj približno dopovedal, kaj in koliko je to, je angleški zvezdoslovec porabil čedno primero. Dejal je: Kvadratni centimeter površine take zvezde, ki ima 70.000 stopinj Celzija vročine, bi sam izžareval toliko vročine, da bi njena sila bila enaka sili vsega angleškega brodovja.

Nato je angleški zvezdoslovec razlagal, da so po njegovih opazovanjih nekatere manjše zvezde snovno tako goste sestavljene, da že

majhen drobec, nič večji ko češnjeva koščica, tehtaja najmanj eno tono. Če bi človek živel tam gori, bi lahko v telovnikovem žepu nosil stotine ton težke predmete, če bi se žep ne utrgal.

Zelo zanimiva je bila tudi profesorjeva razlaga sončnih peg, ki nastopajo v razdobjih po 11 let na sončni površini ter vplivajo tudi na vremenske razmere na zemlji. Po mišljenju tega angleškega učenjaka so solčne pege posledica plinskih izbljuvov iz notranjosti sonca na njegovo površje. Ti izbljuvi se širijo v svetovje z naglico skoro dveh milijonov kilometrov na uro. Te plinske megle, vržene v svetovje, se občutijo na zemlji v obliki magnetičnih viharjev, ki nastopajo nekako 30 ur potem, ko je na soncu nastal izbljuv.

× **Z bombami nad ognjenik.** S Havaskih otokov, ki so pod ameriško oblastjo, poročajo, da je tankaj ognjenik Mauna Loa že dolgo strah in trepet prebivalstva. Iz ognjenikovega žrela se je nedavno vtila lava. Oblastva se trudi, da bi tok lave naravnala proti morju. Doslej je bilo vse prizadevanje zaman. Zdal pa so nad sovražni ognjenik spustili bombna letala, ki z bombami obmetavajo ognjenikovo žrelo, hoteč ga zamašiti. Če pa to ne bo nič pomagalo, bodo vojaški pionirji zemljo okrog lavinega toka z dinamitom tako razorali, da se bo lava morala obrniti proti morju.

× **Zastrupljen meč je požrl.** Požiralec mečev Nahami je zbujal v zadnjem času pozornost občinstva v nekem zabavišču v Bukarešti. Pri njegovih nastopih ga je spremljala izredno lepa, mlada ženska, ki se jo smatrali za njegovo ženo. Te dni je Nahami v njegovem hotelu obiskala neka druga mlada dama in nekoliko trenutkov pozneje so slišali iz njegove sobe razburjeno prerekanje, nato pa je mlada dama spet odšla. Zvečer se je pojavila v garderobi zabavišča, kjer je Nahami nastopal. Ostala je tam sama nekoliko trenutkov in spet šla. Nahami je prispel malo pozneje, se pripravil za predstavo in stopil na oder. Občinstvo ga je sprejelo z velikim navdušenjem. Možak se je priklonil in začel takoj prvo točko, požiranje meča. Komaj je začel, pa se je zgrudil kakor od strele zadet na tla. Nastalo je veliko razburjenje. Na oder je stopil zdravnik, ki pa je mogel ugotoviti le to, da je Nahami že mrtev. Pozneje so dognali, da je bil meč namazan z nekim strupom. Sum je padel takoj na neznano mlado damo. Bržkone gre za maščevanje kakšne prevarane ljubice.

× **Luna bo brje razpadla.** Angleški učenjak James Joanes je opozoril človeštvo, da se bo moralo posloviti od lune. Učenjak je prepričan, da se bliža luna nevarnemu pasu in da bo razpadla na kose. Najprej se bo razklala na dve, potem razpadeta obe polovici in tako bo šlo do končnega razkroja. Lunino jedro bo v enem izmed razdobj razkrajanja podobno Saturnu z obročem, kajti okrog njega se bodo sukali poedini kosi. Konec lune nastopi kmalu, toda v jeziku zvezdoslovcev pomeni ta »kmalu« nekaj tisočletij, tako da mi, naši otroci in naših otrok otroci tega besnega pojava še ne bodo dočakali. — Nekaj drugi zvezdoslovec pa napoveduje konec lune šele čez več milijonov let, ko bo tudi konec naše zemlje, ki se suče okrog svoje osi zmerom počasneje. Naposled zemlja ne bo več imela toliko moči, da bi držala svojega spremljevalca in primerni razdalji. Luna se bo približala zemlji in tako nastane strahovita nesreča. Luna pritegne s svojo veliko privlačnostjo nase morja, tako da nastane nov vesoljni potop. Ko bo pa luna oddaljena od zemlje samo še 20.000 km, jo bo zemlja s svojo privlačnostjo raztrgala in njeni kosi padejo na zemljo. S tem zemlja ne bo uničena, toda okrog svoje osi se bo sukala še počasneje.

× **Tretji največji kos zlata.** Predlanskim decembrom so iskali pri vasi Polevski blizu Sverdlovska v Rusiji trije kopači zlata. Bili so to Ilija Palcev, njegov bratranec Iva Palcev in Raisa Volkova. Delali so že več dni in hiteli, ker je priškal strupen mraz. Začeli so kopati jamo in čim globlje so kopali, tem manj zlata je bilo v zemlji. Že so hoteli poizkusiti svojo

srečo na drugem kraju, ko je Ija Palcev odkopal z motiko več kamnov. Eden ga je presenetil po izredni teži. Bil je od glave črn kakor drugi in Palcev je dejal v šali: »Kaj če bi bilo to zlato?« Čeprav nihče temu ni verjel, so kamen oprali in vsi presenečeni opazili, da so odkopali veliko kepo zlata. Bila je skoraj čista kovina. Takoj so opustili delo in šli v drugo vas, kjer so zlato stehali. Bilo ga je 13 kg 787 gramov. To je tretji največji kos zlata, kar so ga kdaj našli na svetu. Enega so našli v Avstraliji, ostale tri pa v Rusiji. Leta 1842. je našel kmet Nikifor Sitkin v južnem Uralu največji kos čistega zlata, kar so ga kdaj našli v prirodi. Tehtal je 24 kg. Leta 1882 so našli tudi v južnem Uralu 16 kg težak kos zlata. V Sibiriji pa so našli pred leti 13 kg težko zlato grudo.

× **Povodnj v Franciji, kakor jih ne pomnijo že 50 let.** Zaradi nalivov zadnjih dni so posamezne reke v Franciji tako narasle, da so ponekod nastopile silne poplave. Predmestja mnogih mest so pod vodo. Ponekod so morali ustaviti obrate večjih tvornic. V Parizu so morali na Sani ustaviti plovidni promet, ker tovrstne ladje ne morejo zaradi visoke vode pluti pod mostovi. Zaradi poplav so morali mestoma ustaviti tudi železniški promet, tako med Angersom in Nantesom. Tudi na progi Bordeaux—Toulouse je promet prekinjen. Posebno narašča reka Loize in je mesto Nantes pod vodo. Takih povodnj v Franciji niso imeli že 50 let.

× **Za Lindberghom bo pobegnila iz Amerike pred izsiljevalci tudi Dietrichova.** Znan ameriški polkovnik Lindbergh, ki je prvi prišel z letalom iz Amerike v Evropo, je nedavno z družino pobegnil v Evropo, da se izogne izsiljevalcem, ki so mu kakor znano že ugrabili enega sinka in ga umorili, ker niso dobili zanj zahtevane odkupnine. Zdal poročajo, da namerava po zgledu polkovnika Lindbergha tudi znana filmska igralka Marlena Dietrichova zbežati iz Amerike. Njeni dohodki se cenijo na preko 5 milijonov dolarjev na leto, tako da spada med najpremožnejše filmske igralko. Znano je, da ima Marlena hčerko, na kateri visi z vsem svojim bitem. Že dve leti prejema od časa do časa izsiljevalna pisma, ki zahtevajo od nje velike vsote denarja in ji groze z ugrabljenjem hčerke, ako zahtevanega denarja ne plača. Marlena je naišla za sebe in hčerko posebno stražo, ki pazi na otroka noč in dan in ki jo veda več sto tisočakov na leto. Kljub temu se baže ne počuti varna in se je odločila, da bo v najkrajšem času zapustila Ameriko ter se preselila v Evropo.

× **Sredstvo za iztreznenje.** Neki newyorški časopis prinaša poročilo o iznadi dveh bostonskih zdravnikov, s katero je mogoče v nekoliko minutah popolnoma iztrezniti pijanca. To iztreznjevalno sredstvo sestoji iz 90% kisika in 10% ogljikovega dvokisa. Ta plinska zmes se daje pijancu pod nos, da jo vdihuje, in v prav kratkem času je mogoče doseči zaželeni uspeh. Pijanec se namreč iztrezni. Odkar so v Ameriki ukinili alkoholsko zabranjo, bo brez dvoma ta nova iznadi našla dovolj odjemalcev.

× **Bajke o letalu kraljice Sabe.** Med abesinskimi ljudstvom se je ohranila stara bajka, da je potovala dozdnevna pramati abesinske dinastije kraljice Sabo' nekoč po Orientu z letalom. V angleškem muzeju hranijo rokopis, v katerem je potovanje kraljice Sabe opisano. To je takozvani rokopis »Kebra Nagast« in stavek, nanašajoč se na Sabo, se glasi: »Kralj Salomon ji je dal poleg drugih reči ladjo, s katero je bilo mogoče potovati po zraku in ki jo je bil Salomon zgradil po svojem od boga danem znanju.« Ta zrakoplov je bil eden izmed dragocenih daril, ki jih je poklonil Salomon svoji vroči ljubljeni prijateljici, ko se je hotela po velikem državnem nosetu vrniti v svojo prestolnico: baže je bilo to sveto mesto Aksum. Iz starih spisov je znano, da je lepa Arabka zanelovala judovskega kralja ne samo z ugankami, temveč tudi z drugimi mnogo bolj ženskimi pripomočki. Od Salo-

mona je dobila poleg zrakoplova in »vsega, kar je pozeležo njeno srce«, tudi sina, ki se je pozneje imenoval Menelik Ebus Hakim in ki velja za praprednika vseh abesinskih vladarjev. In okrog tega Menelika Ebusa Hakima se plete druga abesinska bajka o poletu. Ebus Hakim je doraščal na dvoru svojega očeta. Nekega dne pa je dobil v sanjah migljaj, naj zbeži k svoji matri v Abesinijo. Storil je tako. S seboj je pa vzel dvanajst svečnikov, skrinjo zaveze in tablo z desetimi zapovedmi. Salomon je mal begunca zasledovati, toda zaman. Arhangeli Mihael je posodil sinu kraljice Sabe zračni voz, s katerim je srečno prispel v Aksum. Tretja pravljica o poletu ima za glavno osebo svetopisemskega Bileama, o katerem stari zakon tudi pripoveduje mnogo čudovitih. Abesinski kralj Kikonos je odrinil z veliko vojsko na vojno, doma je pa pustil Bileama kot svojega namestnika. Bileam pa mu je med tem zasedel prestol. Kikonos je našel vrata prestolnice zaprta in je upornike oblegal. Zato si je Bileam napravil letalni stroj in odletel s svojima sinovoma v Egipt. Tam ga je faraon imenoval za vrhovnega čarovnika in tolmača zvezd. Kikonos je pozneje umrl in Mojzes je postal abesinski kralj.

× **Milijarder Rockefeller se je odrekel sportu.** Znano je, da je bil 96-letni ameriški milijarder Rockefeller strasten sportnik. V tej visoki starosti je bil še posebno navdušen igralec golfa. Zadnje tedne pa se je naposled moral odreči svoj največji strasti — golfu. Zdravniki so mu namreč svetovali, naj vsakršno gibanje opusti, če hoče doživeti 100 let, kar je Rockefellerjeva največja želja in morda še edina želja.

× **Prebrisana babilonska kraljica.** Grški zgodovinar Herodot pripoveduje o drugi babilonski kraljici, ki se je imenovala Nitokris, tole dogodbo: Nad mestnimi vrati je dala napraviti svojo grobnico in nad to grobnico vklesati besede: »Kadar bo kak babilonski kralj, ki bo prišel za menoj, zašel v veliko denarno zadrego, naj odpre to grobnico ter naj si iz nje vzame toliko denarja, kolikor bo hotel. To pa naj stori le, če bo v skrajni sili, sicer bo zagrešil skrutitev groba.« Ta grobnica je ostala nedotaknjena, dokler ni babilonsko kraljestvo prišlo pod perzijskega kralja Darija. Ta je odprl grobnico, a v njej ni našel pričakovanih zakladov, pač pa kraljčino mrtvo truplo in zraven nje vklesane besede: »Če bi te ne bila gnala nenasitnost po ostudnem dobičku, ne bi bil odprl poživljšča mrtvih.«

× **Učenjak strah zločincev.** V starosti 80 let je umrl v Londonu profesor dr. Pepper, ki je bil eden izmed prvih in najboljših sodnih zdravnikov na Angleškem. Njegova slava se je začela l. 1903. Takrat so odkrili ostanke ženskega trupla, ki je ležalo že štiri leta v zemlji. Profesorju je namreč tedaj uspelo, da je to truplo spoznal za truplo neke Camille Hollandove in še več: odkril je sledove, ki so kazali, da je bil neki Samuel Herbert Dougal morilec. Dougal je takl, toda Pepper je iz malenkostnih znakov tako točno opisal potek zločina, da se je Dougal zrušil in priznal svojo krivdo. Še kratko pred svojo usmrtnitvijo je morilec izjavil: »Človek bi menil, da je opazoval, kako sem dejanje izvršil.« Pepper je bil tudi tisti, ki je razkrinal l. 1910 dr. Crippena. V kleti njegove hiše so našli čisto razpadlo truplo, ki je Pepper o njem ugotovil, da je bila nekoč Crippenova žena Cora. Mož jo je usmrtil, ker je nasprotovala njegovemu razmerju do neke asistentke. V južnem delu Londona se je zgodila dolga vrsta umorov, ki jih je dr. Pepper na podlagi malenkostnih znakov razkrinal.

× **Učinkovit lek proti hripi.** Norveški zdravnik dr. Engstöm je iznašel učinkovit lek proti hripi. Gre za izdelek, ki je napravljen iz sestavin želodca morskega psa. Dr. Engstöm pravi, da je odkril ta lek čisto po naključju in da zdaj raziskuje, zakaj ima ta snov zdravilno lastnost.

× **Strašna železniška nesreča v Nemčiji na sveti večer.** Na progi Halle—Erfurt v Nemčiji se je zgodila na sveti večer strašna nesreča pri postaji Grossheringenu Brzec Berlin-Basel je zadel v poštni vlak iz Erfurta Sunek je bil grozovit. Dvajset vozov obeh vlakov se je preobrnilo. Žrtve znašajo med 30 in 40 mrtvih, ranjenih pa je okoli 30 oseb. Nesreča se je zgodila na tale način: Postaja Grossheringen ima samo eno kretnico. Oba tira se križata na železnem mostu preko reke Saale tik postaje. Poštni vlak je krenil iz Grossheringena v pravcu na Halle, pa je prav na mostu zadel vanj brzi vlak, ki je pridrdral iz Berlina. Brzi vlak je tako rekoč na kretnici presekala poštnega. Večina vozov se je preobrnila, en voz pa je padel preko mosta v reko. Poštni vlak je bil poln potnikov, ki so se peljali vsak na svoj dom, da praznujejo sveti večer doma. Pomoč je prispela na kraj nesreče hitro z vseh strani. Začela se je tudi preiskava, da dožene, kdo je kriv strašne nesreče. Kaže da je kriv strojevodja brzega vlaka, ki je prevozil dva signala, katera sta mu velevala, naj se ustavi. Strojvodja, ki je hudo ranjen, je pri zaslišanju priznal krivdo.

× **Ročne granate za abesinsko armado.** Iz Addis Abebe prinašajo listi zanimivo vest, da izdeluje ustanovitelj velike orožarne v abesinski prestolnici Armenec Seferian na dan 1000 ročnih granat za abesinsko vojsko, ki res junško brani svojo domovino. Cesar Haile Selassie je sam pregledal v tej tvornici izdelane granate in bil je z njimi zelo zadovoljen. Tudi šef abesinskega generalnega štaba general Udoldi Johannes se je zelo pohvalno izrazil o kakovosti v Armenčevi tvornici izdelanih granat in takoj je naročil, naj jih izdeluje tvornica še več. V Seferianovi tvornici izdelana granata tehta 300 gramov in ima lesen držaj. Spreten vojak jo lahko vrže 50 m daleč. Podjetje dela noč in dan in je v nem zanesenih mnogo izšolanih strokovnjakov. Omeniti je treba da je armenska kolonija v Abesiniji dokaj močna in stara. Armenci se pečajo s trgovino, industrijo in uvozom in izvozom orožja. Med njimi so tudi državni uradniki, zdravniki, lekarnarji in obrtniki. Razmere Armencev do Abesincev je prijateljsko. Mnogi Armenci so poročeni z Abesinkami, ki so zelo marljive in zveste žene. Tudi žena Seferianovega brata je Abesinka in govori gladko armenščino.

× **Kako nastane zemljevid.** Če vzameš v roko karto, ne boš pomislil, kako nevarno je morda bilo včasih meriti neznane pokrajine. O tem nam poroča neki angleški polkovnik, ki je pripravljaj zemljevid južnega Afganistana. Na licu mesta je moral dve in pol leta trdo delati in meriti. Imel je silne težave, katerih vzrok je bil zlasti težavno ozemlje. Ponekod sploh ni bilo potov in je mora' pota sam delati, če je hotel kam priti. Za vsako goro, katero je moral prekoračiti, če je hotel svoi namen doseči, so prežale nanj nove neznane nevarnosti. Njegova družba nikdar ni bila varna pred divjimi zvermi ali pa tolovaiskimi tolkami. Strahotno je njegovo poročilo dokazano s številkami in podatki, ko pripoveduje o žrtvah nezdravega podnebja. Tam se menjavata tropična vročina nevaren mraz. Nekateri člani družbe je vrgla vročina drugi so pa dobili ozeblino, ki so bile smrtno nevarne. Mnogo jih je umrlo za žejo ali od onemoglosti. Silno velike so bile izgube med tovrstno živino. Popadalo mu je 4900 kamel in 117 konj, deino zaradi kužnih bolezni, delno pa zaradi nanorov. Poročilo polkovnika dokazuje, da izdelava zemljevidov ne zahteva le mnogo denarja, ampak da stane tudi mnogo nevarnosti in poštvalnega truda.

× **Kdaj ustvarjajo ljudje najboljša dela.** Ameriški profesor Lanau je izdal zanimivo razpravo o raznih dobah človeškega življenja. Načelno ugotavlja razprava, da je plodovitost raznih dob kaj različna ter se rodijo na najboljša dela v različnih starostnih dobah. Pisatelji ustvarjajo svoja najboljša dela med 30 in 34 letom, pesniki med 25 in 30 letom, kemiki med 30 in 35 letom, a zvezdoslovci šele med 40 in 45 letom.

Podaj: aj
si
življenje

Življenje moramo podaljšati, bolečine preprečiti, boleznim odpraviti, slabosti ojačiti, nestalne moremo uvrstiti in nevarne na pravilo srečati.

Kaj je vzrok vsake bolezni?

Oslabljenost živcev, pomanjkanje, izguba dobrih prijateljev ali »vojih bližnjih«, razočaranje, strah pred boleznijo, slab naša življenja in mnogo drugih razlogov.

Zadovoljstvo

je najboljši zdravnik! So potli, ki te morejo dovesti do dobrega razpoloženja, oživiti Tvoj značaj, napolniti te s novim nisanjem; ta pot pa je opisana v razpravi, ki jo te more vsak do, ki zahteva ločiti tako in

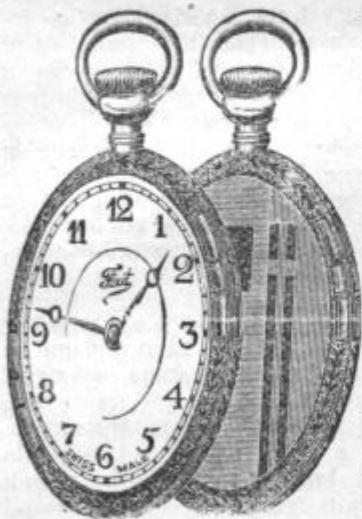
bovsem brezplačno!

V tej mali priročni knjižici je razloženo, kako morete v kratkem času in brez ovire med telom ojačiti živce in mišice, odpraviti slabo razpoloženje, trudnost, raztresenost, slabljenje spomina, nerazpoloženje za delo in nebroj drugih boleznih pojavov. Zahtevajte to razpravo, ki vam bo nudila mnogo prijetnih ur.

Postno shranilšče:

Ernest Pasternack, Berlin SW,
Michaelkirchplatz 13, Abt. 88.

NOVOST : Samo Din 49.50

St. 62.300. Anker-ura
Pravi švicar. stroj
Dobra kvaliteta, lep
kromiran okvir
3 letna garancija
Din 49.50

St. 62.301. Ista z
osvetljenimi kazalci
in številnicami.
(Rad um)
Din 59.50

Zahtevajte cenik, ki
ga vam pošlje sa-
stoj in poštna
prosto

H. SUTNER
LJUBLJANA 6

Lastna protoko-
lirana tovarna
ur v Švici

MALI OGLASI

HIŠA, v sredini mesta, tristanovanska napro-
daj zaradi potovanja. Cena 100.000 Din. V po-
štev pridejo tudi knjižice Ljudske in Mestne
hranilnice. — **Ljubljana**, **Oradiška ul. 8/L**.

Vsa vojaška pojasnila v katerikoli zadevi
dobite proti malenkostnemu plačilu pri Per
Francu, kapetanu v p. Ljubljana, Maistrova uli-
ca št. 14. Priložiti znamke za odgovor za
3 Din.

ENODRUŽINSKA HIŠA
nova, naprédaj proti plačilu v gotovini Din
58.000.— 2 sobi, kuhinja, shramba, vrt, elek-
trika. Nahaja se ob državni cesti, Zg. Hudinja-
Celje. Naslov v podružnici »DOMOVINE«
v Celju

× **Abesinije, pribežališče mednarodnih pote-
puhov.** V Abesinijo se zatekajo pustolovci vse-
ga sveta. Navadno se priglasi v negušovo
vojko, kjer dobe kmalu čin vojaškega instru-
ktorja ali višjega oficirja. Pri tem pa budno
preže, kje bi se dalo kaj zaslužiti. Modri in
prebrisani neguš jim ne zaupa kdove koliko,
zakaj znano mu je, da so pršli v Abesinijo
samo zato, da bi izkoristili ugodne prilike
in si napolnili mošnjičke. Ti priseljenci so na-
vadno izredno podjetni.

× **Dvoboj zaradi plesalke.** V Milanu sta si
dva kritika tako močno nasprotovala, da sta
se izzvala na dvoboj. Šlo je za žensko, za pr-
vo plesalko kraljevske opere v Rimu Atilijo.
Kritik Fabbri je napisal poročilo o plesni aka-
demiji in ostro ožigosal ploskonogi način plesa,
ki se zdaj uveljavlja. Drugi kritik, Ranpenti, je
prvemu odgovoril, in sicer v istem listu, da
izvira njegovo navdušenje za ples po prstih
iz ljubezni do plesalke, ki pleše še vedno po
prstih, kakor so plesale plesalke v starih ča-
sih. To je kritika silno razkačilo in pozval je
Ranpenti na dvoboj. Ker so pa dvoboji v Ita-
liji prepovedani, sta morala vročkrvna kritika
v Švico. Tam sta res sopoljela. Fabbri je bil
ranjen na desni roki, Ranpenti pa na rami.
Fabbri je takoj po povratku v Milan poiskal
lepo plesalko in jo zasnubil. Bil je uslišan in
zdaj se bo lahko navduševal za njeno plesno
umetnost, dokler ne pride do dvobojev v za-
konskem jarmu.

× **16 orjaških letal zgradi Rusija.** V Moskvi
so naredili načrte za 16 orjaških letal, ki naj
nadomestijo orjaško letalo »Maksim Gorkij«, ki
se je bilo ponesrečilo pomladi l. 1935. Nove
konstrukcije so izdelane na podlagi zasnov
Tupelova. Nova letala so zasnovana po zgledu
uničenega letala s tako razliko, da je staro
letalo imelo osem motorjev po 860 konjskih
sil, med tem ko imajo nova letala šest motor-
jev po 1250 konjskih sil. Dva motorja je le-
talo »Maksim Gorkij« imelo vdelana nad tru-
pom, kar je oviralo polet. Ker ta motorja zdaj
odpadeta, bo novi tip letala mnogo hitrejši.
Krmarili pa bodo letala v posebnih kabinah.
Novi tip bo dosegel hitrost 270 km na uro.
Znotraj bodo letala opremljena po zgledu pro-
metnih letal ter bodo lahko sprejela do 70
potnikov.

× **Krokodili so požrli karavano.** Abesinci
svojega vojnega materiala ne dobivajo samo
po železnici iz Džibutija ali iz angleške So-
malije, temveč tudi iz Sudana in Kenje. Na
težavnih in zamudnih poteh prihajajo odtod z
orožjem in municijo natovorjene karavane v
Addis Abebo. Eno izmed teh karavan je zadela,
kakor poročajo iz Aleksandrije, strašna nesre-
ča. Prepotovala je že 1000 km iz Nairobija
skozi goščavo in stepe in je dospela do velike
reke Dana Parme pri Malkamuriu, ki jo je
hotela prebristi na nekem plitvem mestu.
Sredi toka pa je karavano napadel velik trop
krokodilov. Niti tovarne živali niti njih vod-
niki se niso mogli rešiti krvoločnih zverj. ki
so požrle baje vse.

Za smeh in kratek čas

SPOMINI

Dva vojaka iz avstrijskih časov obujata
spomine na svetovno vojno in pravita, da sta
oba šla prav za prav rada v vojno.

»Jaz sem bil takrat še samec in lubil sem
boj«, pravi prvi, »pa sem bil rad vojak«.

»Z menoj je bilo pa narobe. Jaz sem bil ože-
njen in lubil sem mir, zato sem z veseljem
šel na bojišče«, zatrjuje drugi.

ČUT ODGOVORNOSTI

Dva šolarja se pogovarjata v postelji:
»Če naju ne bodo kmalu zbudili, bova zelo
zamudila« ...

IZGOVOR

Matij: »Verica, slišala sem, da si sinoči po-
ljubila trgovčevega sina. Ali je to res?«

Verica: »Res, mamica, a začel je on ...«

ŽULJI

Ce so Vaše noge ob-
čutljive, če Vas žulji
bodejo, grizejo in pe-
čejo dodajte vodi Sal-
trat Rodell, dokler ne
dobi videz mleka. Ke
pomočite noge v t-
mlečno kopeli, se bo
izločil kisik, ki je nosi-
lec zdravnih soli, pro-
dri bo v znojnice, zdra-
več in umirjač kožo in kožno tki-
vo. Žulji Vas ne bodo več grizli in
pekli. Krvni obtok bo popolnoma
obnovljen in občutili se boste pri-
jetno in zadovoljno. Žulji se bodo
omehčali v veliki meri, da jih bo
mogoče popolnoma odstraniti s ko-
renino vred. Odrgnjena mesta se
bodo zacelila, otekline pa bodo
splahnele. Lahko boste nosili čev-
lje za celo številko manjše kakor
poprej.

Saltrat Rodell se prodaja povsod
v trgovskih prodajalnah z
našim jamstvom. Njegova
cena je zelo zmerna

BREZPLACNO. Na podlagi posebnega
dogovora s izdelovalci lahko sedaj vsak
čitatelj tega lista dobi brezplačno zadostno
količino Saltrat Rodella. Pišite še danes.
Ne pošiljajte denarja. Naslov: M. Neumann,
service 22—D Zagreb, Boškovičeva ul. 44.

V ZAVODU

Nadzornik: »No, dečko, ali si zadovoljen s
hrano?«

Jožek: »Da, gospod nadzornik!«

Nadzornik: »Se morda ne zgodi, da dobi
kdo včasih velik kos mesa, drugi pa manjšega?«

Jožek: »Ne gospod nadzornik, vsakdo
je malhen košček.«

DVE NAZIRANJI

Jože: »Draga ženka, če boš tako gospodi-
njila, bova kmalu na beraški palci. Svoje iz-
datke boš morala omejiti.«

Špela: »Ali bi ne bilo boljše, če bi ti povečal
svoje dohodke?«

ŠOLSKA NALOGA

V šoli so dobili otroci nalogo, da opišejo
svoj obisk pri teti.

Najbolje je napravil nalogo Mihec, ki je krat-
ko malo zapisal, da tete ni bilo takrat doma.

PRI ZDRAVNIKU

Zdravnik bolniku: »Ali bi mogli plačati, če
bi spoznali, da je operacija nujno potrebna?«

Bolnik zdravniku: »Ali bi pa vi smatrali
operacijo za nujno potrebno, če bi se pro-
čali, da ne morem plačati?«

ISKREN PRIJATELJ

A: »No, Klobuštrn ti je pravi hinavec. Hi-
navce se pa že od nekdaj izogibljem.«

B: »Jaz sem pa mislil, da sta dobra prija-
telja.«

A: »Kaj še, jaz se samo delam, kakor bi bil
njegov prijatelj.«

Listnica uredništva

Troblje. Zmerjanje ne spada v list. Tiskovni
zakon ne pozna šale.

Marj. Slika je premalo jasna.